

# BULLETIN

Nummer 3 • Lente 2024



**De langdurige zoektocht  
naar gerechtigheid voor  
Nicky Verstappen**

**ALDE CAERTE:  
CONSTITUTIONALITEIT IN  
13DE EEUWS MAASTRICHT?**

**Out of the box:  
The EU legislative process:  
the Ordinary Legislative  
Procedure explained**

**INTERVIEW :  
VALÉRIE KERCKHOFFS**

**Maastricht Aachen Airport:  
zinkend schip of goudmijn?**

**VAN DIJKEN TOT DIALOG**

**De verdwijning  
van Tanja Groen**

**DE TEFAF ROOF EN  
INTERNATIONALE  
POLITIE SAMENWERKINGEN**



Stichting Jurist *in* Bedrijf



'Us Sjoen Mestreech'



**HOUTHOFF**

**COLOUR  
YOUR  
CAREER**

## **GELOOF JIJ HET OOK? DAT JUIST IN ONS VAK HET VERSCHIL HET VERSCHIL MAAKT?**

Want het zijn onze mensen die Houthoff écht karakter geven. Omring jezelf. Met de snelste denkers. Professionals die een stap extra zetten. Vlijmscherp op de inhoud. Altijd persoonlijk in contact.

Met alle vrijheid om je eigen carrière in te kleuren. En ruimte voor iedereen, in alle lagen. Voel het recht om jezelf zijn. Ontdek wat het met je doet. Hoe het zorgt dat je groeit. Samen naar het hoogste niveau.

**ZO MAKEN WIJ JOU ÉN ONZE  
CLIËNTEN SUCCESVOL**

[WWW.WERKENBIJHOUTHOFF.COM](http://WWW.WERKENBIJHOUTHOFF.COM)



Waarde lezer,

Het is alweer tijd voor het derde JiBulletin van het academisch jaar 2023-2024. Op woensdag 13 maart j.l. heeft de jaarlijkse Bedrijven- en Instellingendag plaatsgevonden, die werd georganiseerd door het team van Jurist in Bedrijf. Ook dit jaar stond de dag weer in teken om de Maastrichtse rechtenstudent op een laagdrempelige manier kennis te laten maken met vooraanstaande advocatenkantoren en overheidsorganen. De dag was een groot succes voor zowel studenten als kantoren!

Achter de schermen is de Bulletincommissie druk bezig geweest met de voorbereidingen voor de derde editie die nu voor u ligt. Het thema van deze editie is: 'Us Sjoen Mestreech'. De derde editie van de JiBulletin deze jaargang zal dus in het teken staan van de prachtige stad waar wij studeren. De stad zorgt voor een heel interessant thema, want niet alleen op cultureel en architectonisch gebied is Maastricht een bijzondere stad, er zijn daarnaast nog heel veel interessante juridische onderwerpen die met de stad te maken hebben.

De artikelen hebben in dit JiBulletin allemaal een Maastrichts tintje. Zo kijken we onder andere naar de onstuimige geschiedenis van Maastricht-Aachen Airport. Daarnaast zal er worden ingezoomd op het internationale politieonderzoek naar de Tefaf-roof en op de bevoegdheden van waterschap Limburg, die onder andere verantwoordelijk is voor het waterschap management van de regio Maastricht. Verder zal een merkwaardig constitutioneel verdrag uit de 13de eeuw in Maastricht bekeken worden en behandelen we twee spraakmakende vermissingszaken uit de regio: Tanja Groen en Nicky Verstappen.

Ook onze rubrieken hebben een Maastrichts tintje deze editie. Zo krijgt u in de Greep uit de Week een inzicht in de werkzaamheden van de burgemeester van Maastricht, Wim Hillenaar. Daarnaast vertelt Valérie Kerckhoffs ons meer over haar loopbaan als advocate en haar werkzaamheden als mede-eigenaar Kerckhoffs advocaten: een Maastrichts advocatenkantoor dat al 3 generaties in handen van de familie Kerckhoffs is. Verder een column van Isabelle Roos, docent aan onze eigen rechtenfaculteit, over het personen- en familierecht en nemen we in de Out of the Box een klein kijkje in de bijzondere wetgevingsprocedure van de Europese Unie.

In dit JiBulletin wordt er ook aandacht geschonken aan de mening van studenten. Over de stelling 'Het openbaar vervoer in Nederland moet gratis worden' hebben verschillende studenten hun mening gegeven. Heeft u interesse om uw mening te geven in een van de volgende edities? Stuur dan een mail naar: [jib@maastrichtuniversity.nl](mailto:jib@maastrichtuniversity.nl).

Kortom, een interessante editie van het JiBulletin met veel leuke artikelen en rubrieken. Dan rest mij niets anders dan u veel leesplezier toe te wensen!

## Jeroen Beelen

Voorzitter Bulletincommissie

## COLOFON

### JiBulletin: 32e jaargang - Nummer 3, Lente 2024

JiBulletin is een uitgave van Stichting Jurist in Bedrijf. De Stichting Jurist in Bedrijf heeft tot doel aanstaande juristen te informeren over hun beroepsmogelijkheden, in de ruimste zin des woords.

#### Redactie:

Jeroen Beelen  
Cédric Vanden Berghe  
Jill Senden  
Julia Gest  
Saar van Nuland  
Zoë Surig

#### Lay out & druk:

Richard Nowakowski  
Drukkerij Jansen  
B-Hoeselt

#### Informatie & kopij:

Jurist in Bedrijf  
UM/Faculteit der Rechtsgeleerdheid  
Postbus 616  
6200 MB Maastricht  
Tel: 043-3883106  
Fax: 043-3260568

#### Contactgegevens

Faculteit der Rechtsgeleerdheid  
Op werkdagen tussen 10.00 en 12.00  
Tel: 043-3883106  
Email: [jib@maastrichtuniversity.nl](mailto:jib@maastrichtuniversity.nl)  
[www.juristinbedrijf.nl](http://www.juristinbedrijf.nl)

#### College van advies:

Baker McKenzie  
Houthoff  
Loyens & Loeff  
Norton Rose Fulbright  
Nauta Dutilh  
AKD

#### Met dank aan:

Wim Hillenaar  
Kai van Beek  
Valérie Kerckhoffs  
Gerrit Praasterink  
Isabelle Roos

#### Oplage:

900 exemplaren

#### Volgende verschijningsdatum:

Juni 2024

#### Alle druk- en spelfouten

voorbehouden

© Stichting Jurist in Bedrijf

2023-2024

# Let's Meet

Gefeliciteerd! Je hebt het grootste deel van je studie achter de rug en de stap van de collegebanken naar de praktijk komt steeds dichterbij. Waarschijnlijk heb je veel vragen: wat ga ik doen? Waar wil ik aan de slag? Wat vind ik belangrijk in een baan en wat zoek ik in een werkgever? Vragen die je waarschijnlijk niet direct kunt beantwoorden. Je moet dus op onderzoek uit.

Als je geïnteresseerd bent in de advocatuur, het notariaat of belastingadvies en je je carrière een vliegende start wilt geven, dan ben je bij NautaDutilh aan het goede adres. NautaDutilh is een internationaal advocatenkantoor met vestigingen in Amsterdam, Rotterdam, Brussel, Londen, Luxemburg en New York. Met meer dan 400 advocaten, notarissen en belastingadviseurs zijn we een van de grote advocatenkantoren in de Benelux en draaien we mee in de wereldwijde juridische top. En omdat we onafhankelijk zijn, bepalen wij onze eigen koers. Bepaal jij ook je eigen koers en ben je eigenzinnig, innovatief en ambitieus? Dan maken wij graag kennis met je!

## Stages

Daarnaast bieden wij studenten gedurende het hele jaar de mogelijkheid om een studentstage te komen lopen. Je werkt twee maanden aan uiteenlopende zaken op twee verschillende praktijkgroepen, schuift aan bij meetings en bent uiteraard welkom bij alle sociale evenementen. Deze studentstage kun je lopen in Amsterdam of Rotterdam. Er is ook de mogelijkheid een maand stage te lopen op ons kantoor in Londen of New York! Na de studentstage is het mogelijk om aan NautaDutilh verbonden te blijven als werkstudent of scriptiestudent.

## Masterclass

Ieder jaar organiseren wij een Masterclass. Een groep van 24 rechtenstudenten gaat tijdens dit driedaagse evenement de confrontatie aan met de rechtspraktijk. Zo krijg je niet alleen een goed beeld van onze werkzaamheden, maar neem je ook een kijkje in de kantoren, verschillende praktijkgroepen en collega's. Al met al een uitdagend en niet te missen evenement!

## Vliegende start als kandidaat-notaris

Wanneer je wordt aangenomen als kandidaat-notaris, dan start je direct in het NDinstitute en op je eigen praktijkgroep. Het NDinstitute is ons interne opleidingsprogramma waarbij je samen met jouw collega advocaatstagiaire(e)s en kandidaat-notarissen gedurende vier maanden trainingen volgt. Daarnaast start je direct op je eigen praktijkgroep en draai je gelijk mee in lopende of nieuwe dossiers. Ook gedurende jouw verdere carrière bij NautaDutilh vinden wij het belangrijk dat jij alle mogelijkheden krijgt om je te ontwikkelen tot een excellente kandidaat-notaris. Vanaf je tweede jaar bij NautaDutilh start je daarom in het Talent Ontwikkel Programma (TOP). Aandacht voor jouw individuele kwaliteiten en voorkeuren staat centraal zodat jij je ontwikkeling zelf inhoud en vorm kan geven.

## Contact

Heb je vragen over onze Masterclass, stagelopen of de sollicitatieprocedure? Kijk dan op [www.werkenbijnautadutilh.nl](http://www.werkenbijnautadutilh.nl) of neem contact met ons op. We horen graag van je!

**Bente van Bommel**

Campus Recruiter

06 51 37 68 76

[Bente.vanBommel@nautadutilh.com](mailto:Bente.vanBommel@nautadutilh.com)

**Mimi Gaillard**

Campus Recruiter

06 29 63 69 88

[Mimi.Gaillard@nautadutilh.com](mailto:Mimi.Gaillard@nautadutilh.com)

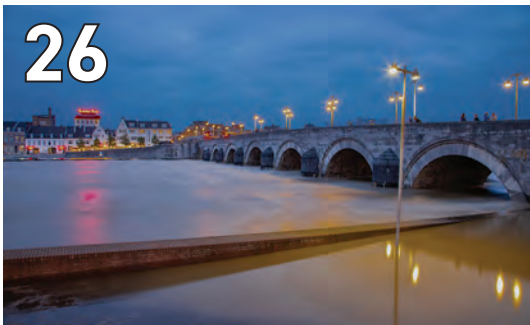
 @werkenbijnautadutilh

 @werkenbijnautadutilh

 **NautaDutilh**



# INHOUD



3	Voorwoord Jeroen Beelen
6	De langdurige zoektocht naar gerechtigheid voor Nicky Verstappen
9	Alde Caerte: Constitutionaliteit in 13de eeuws Maastricht?
12	Greetings from... Buenos Aires, Argentina Kai van Beek
15	Out of the box: The EU legislative process: the Ordinary Legislative Procedure explained
17	Interview : Valérie Kerckhoffs
20	Maastricht Aachen Airport: zinkend schip of goudmijn?
23	Stelling: 'Het openbaar vervoer in Nederland moet gratis worden'
26	Van Dijken tot Dialogo
30	Greep uit week van Wim Hillenaar Burgemeester van Maastricht
32	De verdwijning van Tanja Groen
36	Oprecht opmerkelijk
38	De TEFAF roof en internationale politie samenwerkingen
41	Bijdrage Studieverenigingen
43	Column: "Live, Laugh, Law" Door: Isabelle Roos

## Adverteerdersindex

Houthoff	2
NautaDutilh	4
Norton Rose Fulbright	14
Baker McKenzie	29
Loyens & Loeff	35
AKD	44

# De langdurige zoektocht naar gerechtigheid voor Nicky Verstappen

Door: Jill Senden



Het tragische verhaal van de 11-jarige Nicky Verstappen heeft Limburg en heel Nederland jaren geleden diep geraakt. Zijn verdwijning en daaropvolgende dood in 1998 hebben geleid tot een van de meest beruchte en langlopende onderzoeken in de Nederlandse geschiedenis. De zaak heeft niet alleen het publiek geschokt, maar heeft ook geleid tot enorme aandacht op zowel juridisch gebied als in de media wereld. Zelfs misdaadverslaggever Peter R. de Vries raakte betrokken bij deze zaak. In dit artikel zullen we de verdwijning van Nikki Verstappen en het onderzoek naar Jos Brech bekijken. Daarnaast zal de strafrechtelijke relevantie van deze zaak uiteengezet worden. **Huidig kiesstelsel (evenredige vertegenwoordiging)**

## Het verdwijnen van Nicky Verstappen

Op 10 augustus 1998 verdween de elfjarige Nicky Verstappen tijdens een jeugdkamp op de Brunsummerheide in Limburg. Nicky werd voor het laatst gezien toen hij naar bed ging in zijn tent, net als de andere kinderen. Echter, toen de ochtend aanbrak, was zijn tent leeg en Nicky spoorloos verdwenen. Zijn plotselinge verdwijning zorgde voor paniek onder de leiders van het kamp en de andere kinderen. Zijn verdwijning

schokte niet alleen de lokale gemeenschap van Heibloem, maar ook heel Nederland. Een dag later werd zijn levenloze lichaam gevonden op ruim een kilometer afstand van het kamp, wat leidde tot de veronderstelling dat hij slachtoffer was geworden van een misdrijf. De politie begon onmiddellijk met een grootschalig onderzoek naar de omstandigheden rondom de verdwijning en dood van Nicky. Ondanks de inzet van duizenden vrijwilligers, hulpdiensten

en intensieve speuracties, bleef de zaak lange tijd onopgelost. Het gebrek aan antwoorden bracht een gevoel van onzekerheid en angst teweeg, niet alleen bij de familie Verstappen, maar in de hele Limburgse gemeenschap. In de loop der jaren werden verschillende verdachten in verband gebracht met de zaak, maar zonder concreet bewijsmateriaal bleef de rechtsgang steken. Onder hen bevond zich een drugsverslaafde man uit Tegelen en een



*Zijn plotselinge  
verdwijning zorgde voor  
paniek onder de leiders  
van het kamp en de andere  
kinderen.*

man die brieven schreef die bij het graf van Nicky Verstappen werden gevonden. Gezien er geen doorslaggevend bewijs was, werden zij vrijgelaten.

**Het langdurige onderzoek en Peter R. de Vries**

Het onderzoek naar de dood van Nicky Verstappen werd een van de langstlopende en meest intensieve onderzoeken in de Nederlandse politiegiedenis. De politie verzamelde bewijsmateriaal, interviewde talloze getuigen en doorzocht uitgebreid het gebied rondom de Brunssummerheide. Ondanks alle inspanningen bleef de zaak lange tijd onopgelost, wat een zware last legde op de familie Verstappen en de Limburgse gemeenschap. Daarnaast trok de zaak de aandacht van Peter R. de Vries, een bekende misdaadverslaggever die namens de familie Verstappen de zaak onder de loep nam. Peter R. de Vries speelde een cruciale rol in het verhaal rondom Nicky Verstappen. De Vries stond bekend om zijn vastberadenheid en vasthoudendheid in het aan de kaak stellen van onrecht en het nastreven van gerechtigheid. Hij besteedde veel aandacht aan de zaak Verstappen in zijn televisieprogramma's en zette druk op de autoriteiten om het onderzoek voort te zetten en de zaak op te lossen. Zijn betrokkenheid hielp het publieke bewustzijn te vergroten en hield de zaak levend in de media. Het onderzoek van Peter R. de Vries richtte zich voornamelijk op de kampeiders, waarbij hij een van hen, eerder veroordeeld voor ontucht met minderjarigen, nauwlettend in de gaten hield. Hoewel dit een aanzienlijke doorbraak leek te zijn, bleek uit DNA-onderzoek dat er geen verband was tussen de kampeider en de sporen op het lichaam van Nicky. In januari 2018 bracht het Nederlandse Openbaar Ministerie een grootschalig DNA-verwantschapsonderzoek op gang, waarbij ruim eenentwintigduizend mannen werden opgeroepen om

DNA af te staan. Dit onderzoek was een poging om nieuwe sporen te vinden en de zaak nieuw leven in te blazen, na meer dan twintig jaar van vruchteloze inspanningen. Peter R. de Vries is in juli 2021 neergeschoten na een optreden in RTL Boulevard, het tv-programma waar hij zeer geregeld aanschoof als deskundige. Op weg naar de parkeergarage in de Lange Leidsedwardsstraat, vlak bij het Leidseplein, werd hij vijfmaal onder vuur genomen. Negen dagen later overleed hij. De Vries zou zijn vermoord omdat hij de kroongetuige hielp in het Marengo-proces tegen Ridouan Taghi.

**Het proces en de veroordeling van Jos Brech**

Na jaren van intensief onderzoek en onvermoeibare inspanningen van de politie kwamen er in 2018 eindelijk doorbraken in de zaak Nicky Verstappen. Op 22 augustus 2018 maakte het Nederlandse Openbaar Ministerie bekend dat er een DNA-match was gevonden met de 55-jarige Jos Brech, een man die ten tijde van de gebeurtenis in Simpelveld woonde. Jos Brech, die eerder twee keer als getuige was gehoord maar nooit als verdachte was beschouwd, werd aangehouden in Spanje na een tip van een Nederlandse toerist. Er ontstond eindelijk hoop op gerechtigheid voor Nicky en zijn familie. Het proces van Jos Brech begon in het voorjaar van 2020 en werd bemoeilijkt door de maatregelen rondom de coronacrisis. Daarnaast trok het proces enorm veel media-aandacht. Het proces werd nauwlettend gevolgd door het Nederlandse publiek. De beschuldigingen tegen Brech waren ernstig en schokkend: hij werd beschuldigd van ontvoering, seksueel misbruik en doodslag op Nicky Verstappen. Zijn proces was een emotionele achtbaan voor de familie Verstappen en de Limburgse gemeenschap, die al zo lang wachten op gerechtigheid voor Nicky. Het proces bracht de pijnlijke details van Nicky's dood opnieuw naar voren, maar bood tegelijkertijd ook de mogelijkheid om antwoorden te krijgen en de schuldige verantwoordelijk te houden voor zijn daden. Op 20 november 2020 werd Jos Brech door de rechtbank schuldig bevonden aan vrijheidsbeneming, seksueel misbruik met de dood tot gevolg en het bezit van kinderpornografie. Brech werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 jaar en 6 maanden. In hoger

beroep werd Jos Brech op 28 januari 2022 schuldig bevonden aan ontvoering, ontucht en doodslag van Nicky Verstappen, naast het bezit van kinderporno. Hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 16 jaar door het gerechtshof in Den Bosch. Daar blijft uiteindelijk vijftien jaar en negen maanden van over. Hij heeft namelijk drie maanden strafvermindering gekregen vanwege de lange duur van het proces. De straf is nu definitief en er staat geen beroep meer open.



*Na jaren van intensief  
onderzoek en onvermoeibare  
inspanningen van de politie  
kwamen er in 2018 eindelijk  
doorbraken in de zaak Nicky  
Verstappen.*

**Discussie over de strafmaat**

De omvang van de sanctie die Jos Brech werd opgelegd ging niet zonder enige discussie. De advocaat van Jos Brech, Gerald Roethof, kondigde aan om tegen het vonnis in cassatie te gaan. De advocaat noemde de strafeis van het OM 'irreëel'. Hij vond dat het OM te weinig hard bewijs had aangedragen voor de verdenkingen. Zo kon de doodsoorzaak niet met zekerheid worden vastgesteld, en slaagde het OM er niet in om een reconstructie te maken van de momenten tot aan Verstappens dood. De advocaat van Brech zei daarover: 'Je moet niet oordelen op basis van omstandigheden en gevoel, maar op basis van wettig en overtuigend bewijs'. De Vries was het niet eens met de advocaat. Volgens hem heeft justitie voldoende duidelijk gemaakt waarom Brech verdacht werd van het misbruiken en het doden van Nicky Verstappen. Justitie wijst er onder meer op dat het DNA van Brech werd gevonden op de pyjamabroek en de binnen- en buitenkant van de onderbroek van Verstappen. Zulke sporen werden ook aangetroffen bij eerdere jonge slachtoffers van Brech, zei de Officier van Justitie. Peter R. de Vries zei toentertijd het volgende: 'Ik heb gehoord dat de officieren van justitie eigenlijk alles hebben afgepeld.'

Ze hebben elk detail besproken, alles weerlegd.' De lezing van Brech is dat hij het levenloze lichaam van Verstappen in de bewuste zomer van 1998 vond op de Limburgse Brunssummerheide. Hij zou de kleding van de 11-jarige jongen hebben aangeraakt en hebben gekeken of hij nog in leven was. Omdat Brech een zedenverleden heeft, zou hij de politie niet op de hoogte hebben durven brengen, zo zei hij in een video verklaring in de rechtbank. Op 26 september 2023 werd de veroordeling van bevestigd door de Hoge Raad. De veroordeling van Jos Brech bracht eindelijk een gevoel van gerechtigheid voor de familie Verstappen en gaf de Limburgse gemeenschap een gevoel van opluchting na meer dan twee decennia in onzekerheid te hebben geleefd.

“  
*Peter R. de Vries speelde een cruciale rol in het verhaal rondom Nicky Verstappen.*

#### **Strafrechtelijke relevantie van de zaak**

Jos Brech is het volgende strafrechtelijke tenlastegelegd; wederrechtelijke vrijheidsberoving van, ontucht met en doodslag op de elfjarige jongen. Het proces draait om de vraag of de verdachte schuldig is aan deze aanklachten en brengt verschillende juridische kwesties met zich mee die van belang zijn voor de uitkomst van de zaak. In deze zaak werd geoordeeld over de inbreng van een alternatief scenario, de maatstaf bij gebruik van schakelbewijs en over de afwijzing van het verzoek tot verrichten van nader onderzoek. Uit de feiten en omstandigheden werd afgeleid dat het door de verdachte geschetste alternatieve scenario niet aannemelijk was. Jos Brech had namelijk als alternatief scenario verklaard het lichaam van het Nikki Verstappen te hebben omgedraaid, maar dat verklaart niet de vondst van celmateriaal in de onderbroek van het slachtoffer. Schakelbewijs is van cruciaal belang bij het vaststellen van de betrokkenheid van de verdachte bij de misdrijven. De Hoge Raad herhaalt de relevante overwegingen uit een eerder arrest van 1 oktober 2019 over de redengevendheid van schakelbewijs. Daarbij kan van belang



zijn of en in hoeverre de wijze waarop en de omstandigheden waaronder de verschillende feiten zijn begaan, op essentiële punten overeenkomen. In dit geval heeft de Hoge Raad vastgesteld dat de zaken uit 1984, 1985 en 1998 op essentiële punten met elkaar overeenkomen, wat de relevantie van schakelbewijs in deze zaak onderstreept. Jos Brech had een verzoek tot nader onderzoek ingediend om onderbouwing te krijgen van het alternatieve scenario, dus om te kijken of de mogelijkheden van contaminatie die de DNA-sporen zouden kunnen verklaren juist zijn. Door een deskundige is echter al geoordeeld dat contaminatie in het geheel niet mogelijk is geweest. Ook heeft verdachte al de mogelijkheid gehad eerder een verklaring af te leggen en zo de wensen voor het onderzoek te laten blijken.

#### **De impact op Limburg**

De zaak-Nicky Verstappen heeft een diepe en blijvende impact gehad op de gemeenschap van Limburg en Nederland als geheel. Het verdriet over het verlies van een jong leven, gecombineerd met de lange zoektocht naar gerechtigheid, heeft een blijvende indruk achtergelaten op de mensen in de regio. Het heeft ook geleid tot meer bewustzijn over kinderveiligheid en heeft bijgedragen aan beleid met betrekking tot de bescherming van kinderen. De herinnering aan Nicky Verstappen zal altijd voortleven als een symbool van de noodzaak om te blijven strijden voor gerechtigheid en veiligheid voor alle kinderen.

#### **Conclusie**

De langdurige zoektocht naar gerechtigheid voor Nicky Verstappen is een verhaal dat diep geworteld is in de Limburgse gemeenschap en heel Nederland. Het tragische lot van deze jonge jongen heeft decennialang de harten van mensen geraakt en heeft geleid tot een van de meest beruchte en langlopende onderzoeken in de Nederlandse geschiedenis. Daarnaast was het op strafrechtelijk gebied een gecompliceerde zaak waarbij verschillende strafrechtelijke onderwerpen aan de orde kwamen. Ondanks het verdriet en de frustraties die gepaard gingen met de zoektocht naar de waarheid, heeft de vastberadenheid van de autoriteiten, de steun van het publiek en de inspanningen van mensen zoals Peter R. de Vries uiteindelijk geleid tot een gevoel van gerechtigheid. Jos Brech is na hoger beroep uiteindelijk veroordeeld tot zestien jaar gevangenisstraf. Deze veroordeling bracht afsluiting voor de familie Verstappen na meer dan twee decennia van onzekerheid. Hoewel Nicky Verstappen niet meer bij ons is, zal zijn herinnering altijd voortleven als een symbool van de strijd voor gerechtigheid en de noodzaak om te blijven zoeken naar antwoorden, zelfs als dit jaren duurt. Moge zijn verhaal dienen als een herinnering aan het belang van kinderveiligheid en de bescherming overal ter wereld. ■



# Alde Caerte:

## Constitutionaliteit in 13de eeuw Maastricht?

Door: Jeroen Beelen



Nederland is een van de meest democratische en veilige landen ter wereld. Dit gegeven hebben we vooral te danken aan het feit dat we in Nederland in een rechtsstaat leven. Een rechtsstaat is een staat waarbij het overheidsgezag is vastgesteld en ondergeschikt aan het recht. Enkele bekende kenmerken aan een moderne rechtsstaat is het bestaan van grondrechten voor burgers, een scheiding der machten, onafhankelijke rechtsspraak en het staatsrechtelijke legaliteitsbeginsel. De meeste aspecten van onze rechtsstaat zijn te herleiden uit onze Grondwet. In de Nederlandse Grondwet staan regels voor de inrichting van de Nederlandse staat en zijn een veelvoud aan grondrechten voor de Nederlandse burgers neergelegd. Hoewel de meeste grondwettelijke verdragen in Europa zich vanaf het einde van de 18de eeuw gingen ontwikkelen, zijn er ook voorbeelden te noemen van verdragen met grondwettelijke aspecten in de middeleeuwen. Zo ook in Maastricht. In dit artikel zal de *Alde Caerte* besproken worden. Dit verdrag stamt uit de tijd dat Maastricht door twee heren bestuurd werd. In dit artikel zal worden uitgelicht wat voor invloed de *Alde Caerte* heeft gehad op het bestuur van Maastricht in de late middeleeuwen. Ook zal worden ingegaan op de vraag of het verdrag daadwerkelijk als een grondwettelijk verdrag kan worden aangemerkt.

Alvorens we in kunnen gaan op de verdragsrechtelijke aspecten van de *Alde Caerte*, moet er eerst gekeken worden naar de omstandigheden die tot het in de titel genoemde verdrag hebben geleid. Maastricht is een van de oudste steden van Nederland. Al meer dan twintig eeuwen wordt het gebied waar de stad ligt continue bewoond. Na

periodes van bewoning door Keltische volkeren en de Romeinse bezetting, viel Maastricht rond het begin van de 13de eeuw onder het Duitse Rijk (ook wel het Heilige Roomse Rijk genoemd). Dit enorme rijk bestreek op zijn hoogtepunt een gebied dat onder andere bestond uit het huidige Duitsland, Oostenrijk, Noord-Italië, Hongarije, Zwitserland

en grote delen van ons land. Dit gebied werd bestuurd op basis van het leenrecht, waarbij grondgebieden van het rijk werden bestuurd door zowel de wereldlijke als de kerkelijke macht. Hoewel deze gebieden onder de soevereiniteit van de Rooms-Duitse keizers vielen, hadden zij een grote mate van soevereiniteit binnen het rijk.

## Twee Heerigheid

Maastricht vormde in het Duitse Rijk een belangrijk economische knooppunt. De stad kende in de 13de eeuw veel welvaart, aangezien het midden op een handelsweg lag tussen de belangrijke steden Keulen en Gent. Dit zorgde ervoor dat de stad Maastricht een soort kruispunt werd, waar goederen over de Maas tussen Keulen en Gent vervoerd konden worden. De stad Maastricht maakte in diezelfde

“

*De gedeelde heerschappij die de prins-bisschop en de hertog in 1204 kregen, paste in het beeld van Maastricht in die tijd.*

periode een ingewikkelde ontwikkeling mee op bestuurlijk gebied. Voor 1204 was de stad Maastricht namelijk al een condominium: een staat of gebied van gedeelde soevereiniteit. Een gedeelte van de stad was in het directe bezit van de keizer, het andere gedeelte van de stad viel onder de prins-bisschop van Luik. Een prins-bisschop was in die tijd een geestelijk leider, die tevens macht had over een territorium die hij in leen had. Nadat er in 1202 zich in het keizerrijk een conflict voordeed over de keizerlijke opvolging, besloot Filips van Zwaben, de Rooms-Duitse keizer, om het keizerlijke gedeelte van Maastricht aan de hertog van Brabant te geven. Dit besluit had tot gevolg dat Maastricht voortaan onder het bestuur van twee heren zou vallen: de prins-bisschop van Luik en de hertog van Brabant.

De gedeelde heerschappij die de prins-bisschop en de hertog in 1204 kregen, paste in het beeld van Maastricht in die tijd. Al heel lang was er namelijk sprake van een gedeelde macht tussen het prins-bisschopdom van Luik en Duitse koningen. De overdracht van de macht van het keizerlijke gedeelte in de handen van het hertogdom Brabant werd echter niet positief ontvangen door de Luikse prins-bisschop Hugo II van Pierrepont. Al periodes lang waren er spanningen tussen beide besturen in het huidige Zuid-Nederland en Noord-België, wat te maken had met de steeds groter wordende invloed van Brabant



in het gebied. Al in 1204 leidde dit tot de eerste Luiks-Brabantse oorlog, wat een startsein bleek te zijn van een reeks oorlogen die werden gevoerd over de soevereiniteit van het gebied rondom Maastricht. In 1283 deed zich echter een bijzondere situatie voor. Het hertogdom Brabant werd betrokken in de Limburgse successieoorlog, waarin het hertogdom het onder andere moest opnemen tegen het graafschap Gerle en graafschap Luxemburg. Uit angst voor een situatie waarin het prins-bisschopdom van Luik de kant van de tegenpartij zou kiezen, besloot de hertog Jan I Brabant om het samen met de bisschop van Luik Jan van Vlaanderen het conflict over de stad Maastricht op te lossen. De oplossing werd gevonden in een verdrag dat de *Alde Caerte* werd genoemd.

### Alde Caerte

In 1283 of 1284, het precieze jaartal is onduidelijk, werd er een verdrag opgesteld die een einde moest maken aan de reeks oorlogen tussen Luik en Brabant. Bij de totstandkoming van het verdrag leverde het hertogdom van Brabant twee ridders en het Luikse prins-bisschopdom twee geestelijken om samen tot een gezamenlijk verdrag te komen. De *Alde Caerte* bestaat uit 22 paragrafen. Het verdrag behandelde onder andere de gemeenschappelijke belastingheffing in Maastricht (via tol en accijns), de rechtspraak in het gebied en de kerkelijke verdeling. Verder behandelen de laatste twee paragrafen van het verdrag over welke gebieden in de nabijheid van Maastricht het bisschopdom volledige jurisdictie heeft. Voorbeelden van

“

*Zo waren er in de stad twee kapittelkerken, die door hun functie niet onder de volledige jurisdictie van het hertogdom of het bisschopdom vielen.*

bepalingen uit de *Alde Caerte* zijn de gemeenschappelijke accijns op handels en koopwaar in Maastricht (artikel 2), welk gerecht gekozen moet worden bij een conflict tussen onderdanen van beide heeren (artikel 3) en het gebruik van een gemeenschappelijke munt in Maastricht (artikel 7). Het verdrag kende ook rechten toe aan burgers van de stad Maastricht, zoals het recht om een eigen korenmaat te gebruiken (artikel 18) en het gebruik maken van gemeenschappelijke openbare plekken in de stad (artikel 6). De *Alde Caerte* was dus bijzonder in de zin dat het niet alleen de inrichting van het bestuur van de stad Maastricht regelde, maar de burgers van de stad ook rechten gaf.

Hoe de stad Maastricht in de tweeheerigheid precies verdeeld werd, is tot op heden nog steeds niet duidelijk. Zo waren er in de stad twee kapittelkerken, die door hun functie niet onder de volledige jurisdictie van het hertogdom of het bisschopdom vielen. Deze kapittelkerken waren een soort van colleges van geestelijken, die aan respectievelijk de Sint-Servaaskerk

en de Onze Lieve Vrouwenplein kerk verbonden waren. De enige duidelijke gebiedsafbakening tussen de twee heren uit de *Alde Caerte*, was de afbakening van de Maas. Zo behoorde het stroomgebied boven de brug die Maastricht verbond tot het prins-bisschopsdom van Luik en het stroomgebied onder de brug tot het hertogdom Brabant (artikel 21). Hoewel de *Alde Caerte* dus veel zaken met de betrekking tot bestuurlijke inrichting van Maastricht regelde, is de praktische uitwerking van het verdrag vanaf de 13de eeuw nog niet helemaal duidelijk.

### Middeleeuws constitutionalisme

De inrichting van het bestuur van de stad Maastricht en het vastleggen van welke rechtbank bevoegd was om over een geschil te beslissen, maakt dat de *Alde Caerte* enkele constitutionele kenmerken heeft. Door de bepalingen van het verdrag werd namelijk de macht van zowel de prinsbisschop als de hertog gedeeltelijk ingeperkt. Het valt hiermee mogelijk onder de leer van het constitutionalisme: het idee dat de uitoefening van een politieke macht of overheid wordt beperkt door een tekst, zoals een grondwet. De *Alde Caerte* was niet het eerste verdrag in haar tijd die de absolute macht van een overheid beperkte en rechten toekende aan personen. Een van de belangrijkste verdragen in de historie van de burgerlijke vrijheid, recht en democratie dateert namelijk al uit 1215: de Magna Carta. In dit verdrag, eigenlijk een leenovereenkomst, werden de verhoudingen tussen de Engelse koning en zijn toenmalige leenmannen vastgelegd. Daarnaast werden er bepaalde vrijheden toegekend aan Engelse geestelijken en leenheren. Net als de *Alde Caerte* heeft de Magna Carta dus constitutionele kenmerken: zij perkt de macht van het overheid/bestuur in en kent rechten toe aan burgers. In het geval van de Magna Carta betrof het echter alleen rechten van geestelijken en leenheren.

### Filippo Sabetti

Hoewel constitutionalisme meestal op staatsniveau bekeken wordt, zijn er ook academici die van mening zijn dat constitutionalisme zich al veel eerder op lokaal niveau in Europa ontwikkelde. Een van die personen is Filippo Sabetti, hoogleraar politieke wetenschappen aan de universiteit van McGill in Montréal. Sabetti heeft gedurende zijn academische loopbaan onderzoek gedaan naar lokale

“

## *Zo bestaat er tot op het heden nog veel onduidelijkheid over de precieze territoriale verdeling van Luiks-Maastricht en Brabants- Maastricht.*

vormen van constitutionalisme, die zich in de middeleeuwen voordeden. In 2004 publiceerde hij een artikel genaamd *The Local Roots of Constitutionalism*, waarin hij kenmerken behandelt die kunnen toetsen of er een zekere vorm van constitutionalisme aanwezig is in een verdrag of samenleving. Hij doet dit aan de hand van 7 kenmerken van consitutionaliteit. Zo moet een verdrag of grondwet volgens hem onder andere helder en nauwkeurig zijn, bestand zijn tegen veranderingen, breed gedragen worden door de bevolking, operationeel stabiel zijn, inclusief zijn en de principes van de constitutionele rechtsstaat bevatten. Bij de principes van een constitutionele rechtsstaat kan hierbij gedacht worden aan de scheiding der machten en bescherming van grondrechten.

Hoewel Sabetti dus van mening was dat vormen van constitutionalisme zich al in de middeleeuwen voordeden, is het wellicht voorbarig om de *Alde Caerte* de status van grondwettelijk document toe te kennen. Wanneer men de *Alde Caerte* naast de kenmerken van constitutionalisme van Sabetti houdt, kan de conclusie getrokken worden dat het verdrag niet aan alle voorwaarden voldoet. Op de eerste plaats bevatte de *Alde Caerte* geen principes van een constitutionele rechtsstaat. Hoewel de macht van de Luikse prins-bisschop en de hertog van Brabant werkt ingeperkt door de verdeling van de soevereiniteit, konden beide heren binnen hun jurisdictie regeren zoals zij wilde. Rechtsbescherming van burgers was hierbij niet van belang. Verder was de *Alde Caerte* niet geheel duidelijk in al haar zaken. Zo bestaat er op het heden nog veel onduidelijkheid over de precieze territoriale verdeling tussen Luiks-Maastricht en Brabants-Maastricht, aangezien de *Alde Caerte* alleen een territoriale verdeling van de Maas behandelt. Om te spreken van een

helder en nauwkeurig verdrag is hierbij te voorbarig. Hoewel de *Alde Caerte* dus niet gezien kan worden als een grondwettelijk verdrag in de moderne zin van het woord, heeft het echter weldegelijk constitutionale kenmerken. Op de eerste plaats zou een grondwet volgens Sabetti bestand moeten zijn tegen veranderingen. De tweeheerigheid in Maastricht, vastgelegd in de *Alde Caerte*, heeft vanaf haar invoering tot aan de Franse verovering van Maastricht in 1794 voortgeduurd. Het document is hiermee dus bestand tegen veranderingen. Verder moet een grondwet volgens Sabetti operationeel stabiel zijn. Hiermee wordt bedoeld dat een grondwet de capaciteit moet hebben om stabiliteit te bieden aan het politieke proces en de machtsverhoudingen binnen een samenleving. Men zou van de *Alde Caerte* kunnen zeggen dat het wel degelijk operationele stabiliteit bezit. Het verdrag is namelijk opgesteld om orde te scheppen in een langlopend conflict tussen de prins-bisschop van Luik en de hertog van Brabant. De operationele stabiliteit van het verdrag is dus een ander constitutioneel kenmerk van de *Alde Caerte*.

### Conclusie

De *Alde Caerte* was in haar tijd een revolutionair verdrag, waarmee een oplossing werd gezocht voor een ingewikkelde bestuurssituatie in Maastricht als condominium. Hoewel het bestaan van een condominium in de tijd van de oprichting van het verdrag niet ongewoon was in Europa, was het neerleggen van de inrichting van het bestuur in de vorm van een verdrag heel bijzonder. De in de *Alde Caerte* vastgelegde tweeheerigheid heeft meer dan 5 eeuwen standgehouden in Maastricht. Het verdrag is daarmee een essentieel onderdeel van de geschiedenis van Maastricht. Hoewel de *Alde Caerte* mijns inziens niet gezien kan worden als een grondwettelijk verdrag, heeft het verdrag wel constitutionele kenmerken. De *Alde Caerte* was dus revolutionair in zijn tijd en onderschrijft de bijzondere positie die Maastricht op bestuurlijk vlak gedurende de late middeleeuwen heeft gehad. ■

# Greetings from... Buenos Aires, Argentina

Kai van Beek



## Could you tell us something about yourself?

My name is Kai van Beek, I am 21 years old, and I am currently travelling through South America for four months after finishing my study abroad-period in Buenos Aires. I am in my fourth year of my bachelor's International Business, because I had some study delay. This enabled me to travel after my exchange, because I already passed the courses of period 3 & 4 last year. The combination of an exchange and travelling has been an amazing opportunity for me, which I would totally recommend to anyone.

## Could you tell us why you chose Buenos Aires for your exchange?

For some reason South America has always had a great appeal to me. I

imagined a continent with amazing nature, very lovely people and a warm culture. Besides, in my gap year, I started to learn Spanish, and studying in a country where they speak Spanish would really improve my Spanish. Obviously, Latin America is a perfect destination for doing so.

At first, Argentina is not a country I thought of for my semester abroad, for it is really far, I almost never hear someone going there to travel and it does not have the things I directly picture, when thinking of South America. However, many countries in this continent are unattractive to study in, because the political situation is unstable, the country is more expensive or the cities you would go to are unpleasant to live

in. In all those aspects, Buenos Aires is perfect, as it is safe, beautiful, and cheap. Especially when two friends came back from their exchange in Buenos Aires and were super enthusiastic, I was sure this would be the best pick for me.

## What is the education system like there? How does it differ from Maastricht?

The Universidad the Buenos Aires (UBA) differs a lot from Maastricht University. UBA is a perfect example of the Argentine culture. Professors easily arrive half an hour later, many do not care if you are present or not, they can be unclear about the courses, materials and exams, but are really helpful and friendly, especially to foreign students that show even



a slight interest. All classes are taught in Spanish, so you need a basic level of Spanish to be able to keep up. However, the mandatory B2 level is not necessary, because almost all the professors are considerate about this in examining. Fellow students are really helpful too, so do not worry if you do not have this level. There is no such a thing as a course coordinator or syllabus, every professor can freely design their own course, so it is possible to have the same course as someone else but have completely different content and exams. Students can compose their timetable by choosing from a lot of courses and time slots. I really liked this, because this allowed me to have my weekend starting on Wednesday afternoon, which enabled me to travel a lot at the weekends. Since every professor could choose their own methods, there was not a general approach to education, like the PBL system in Maastricht. In some courses you only have lectures with 70 other students, while other classes are more like the PBL system. Another really nice aspect was that, if you passed the mid-terms with an average of a 7 (comparable to an 8 at UM), you already passed the course and did not have to do the end-terms, which gave me an extra week of vacation in the end.

### Could you take us along for a typical week in Buenos Aires?

Only on Mondays and Wednesdays I needed to go to the campus, which was located in the centre of the city, near Recoleta, a beautiful Paris-style neighborhood. The metro stops right in front of the building, which was perfect because I lived near a metro station. The other days of the week I had all the time to take Spanish classes, studying a bit, explore the city and go out to eat or for partying. I lived in a really nice, trendy neighborhood, called Palermo, where many students live. There are many nice restaurants with amazing food and nice bars here, so most of the time I would go here to meet my friends to go out. In the weekends, I did quite a lot of trips, because my weekend started already on Wednesday. This was a great way to get to know the country and visit beautiful places. In short, there is a lot of time to really enjoy your stay in Buenos Aires, and you should not worry too much about studying!

### Would you recommend Buenos Aires as a place to study?

I would definitely recommend studying in Buenos Aires. The city is absolutely beautiful, there is so much to do and is a great base to travel from. Furthermore, the Argentine people are so nice, the food is really delicious and



everything was, at least in my period really cheap, which saved me much money that I could now spend on travelling and other things I otherwise might not have done. For partying the city is also really great, as there are many bars and nightclubs, and many young people and foreign students live in the city, so there is always a nice crowd at the parties. The climate, in the beginning, is colder than you expect, which disappointed me a bit. However, from October on, it is starting to get spring soon and the whole city turns colorful, and the temperature gets really pleasant. I could genuinely not imagine a better place to choose for my study abroad-period.

### How do you think Argentine culture differs from Dutch culture?

From the South American countries, I would say Argentina is most European, but still quite different from Dutch culture. Argentine people are really generous, passionate and welcoming to foreign people, where, in general, Dutch people tend to be colder and more individualistic. Argentine people would literally invite you to their Christmas diner after meeting once, which I could not imagine to ever happen in the Netherlands. In Argentina coming too late is the most normal thing and many things are so inefficient and arranged in a weird way, while the Dutch like to think everything through way better and more efficient. Lastly, dancing and music is really in their genes which is in contrast with the Dutch 'stiffness'. Always when I talk to someone about Argentina, one of the first things I mention is how pleasant the Argentine culture and people are, so this is also a big plus for Argentina. ■

# Start your future with Norton Rose Fulbright

Norton Rose Fulbright heeft meer dan 50 kantoren wereldwijd en staat daarmee in de top 5 van de grootste advocatenkantoren ter wereld. De focus van onze dienstverlening ligt op het adviseren van toonaangevende en internationale ondernemingen, financiële instellingen en overheden binnen verschillende sectoren.

Het Nederlandse kantoor bevindt zich in het 2Amsterdam pand op de Zuidas. Hier werken circa 130 collega's, waaronder 60+ Advocaten, Notarissen en Fiscalisten. Bij ons vind je het beste van twee werelden: verantwoordelijkheid bij complexe, grensoverschrijdende zaken, met de sfeer en korte lijntjes van een middelgroot kantoor.

Ben je geïnteresseerd in uitdagend werk in een inclusieve en collaboratieve omgeving? We zijn altijd op zoek naar gemotiveerde studenten om hun juridische carrière bij ons te beginnen. Kijk voor meer informatie op [www.werkenbijnortonrosefulbright.nl](http://www.werkenbijnortonrosefulbright.nl) of neem contact op via [recruitment.amsterdam@nortonrosefulbright.com](mailto:recruitment.amsterdam@nortonrosefulbright.com).

**Let's get in touch!**

[www.nortonrosefulbright.com](http://www.nortonrosefulbright.com)

## The EU legislative process: the Ordinary Legislative Procedure explained

By: Gerrit Praasterink, L.L.M Candidate European Law and Market Integration



**The European Union churns out a massive amount of legislation, shaping everything from environmental standards to economic policy. This column provides a general overview of how most of this legislation comes into existence by scrutinising the Ordinary Legislative Procedure (“OLP”). This column first looks at the theory behind the OLP, how it is prescribed in the Treaties and what its main players are. Thereafter, an overview of the practical application of the OLP is provided, contrasting it with the theoretical framework. This examination will illuminate the advantages and disadvantages inherent in the current OLP practices.**

### **The Ordinary Legislative Procedure in Theory**

The Treaties distinguish two main types of legislative procedures: the OLP and the Special Legislative Procedure. The OLP is the general rule for adopting laws in the EU being used in the majority of legislation. The Special Legislative Procedure is used in rare instances, inter alia when proposals concern subjects such as the accession of new Member States or the ratification of international agreements. The OLP gives the Council of the EU (“Council”) and European Parliament (“EP”) equal co-decision-making power. In contrast, the Special Legislative Procedure means that the Council is the sole legislator.

### **The proposal**

Within the EU the European Commission (“Commission”) is the only body that can make a legislative proposal. The body, which consists

of one impartial and non-elected representative from each Member State, can exercise this ‘right of initiative’ either on its own initiative or after a request by the EP, the Council. Even EU citizens can request the Commission to make a legislative proposal through the European Citizens’ Initiative. In general neither the EP, Council nor citizens can oblige the Commission to make proposals. A legislative proposal must at all times be intended to achieve the objectives that are outlined in the Treaties. Most proposals are the result of an extensive consultation process which includes at least an impact assessment, a detailed analysis of the proportionality and subsidiarity of the legislation as well as its economic, social and environmental effect. Moreover, the process can include reports by experts, consultation of relevant stakeholders and Green and White Papers. The latter being documents to stimulate discussion between the public, stakeholders and the (EU) institutions.

### **First reading: the EP**

After the proposal is adopted by the Commission it is sent to the EP for the first reading. The EP consists of 751 members (“MEPs”) who are democratically elected every five years. In the EP, the president assigns the proposal to a committee based on the subject matter. Once a committee has been made responsible for the proposal, it verifies its legal and financial footing and assigns a rapporteur from among its members. The rapporteur has an important advisory role and is responsible for drafting a report for the committee, including any proposed amendments to the proposal. The committee generally meets several times and may hear experts, Commission representatives and other parliamentary committees during the process. Committee members may propose amendments

before subjecting proposal, amended or not, to a final vote.

Once a rapport is adopted, the proposal is placed on the plenary agenda. The EP debates the legislative proposal based on the committee report, including any proposed amendments and, where appropriate, an explanatory statement by the rapporteur. The plenary debate also includes a draft legislative resolution which states whether Parliament approves or rejects the proposal or amends it and may include requests to other institutions. After the debate, the EP first votes on the amendments to the proposal, second on the (amended) proposal and third on the draft legislative resolution. All votes transpire by simple majority and can result either in the rejection of the proposal as a whole or the approval of the proposal with, or without, amendments.

If a proposal is rejected the EP President requests the Commission to withdraw its proposal. The Commission may refuse, in which case the proposal can be referred back to the parliamentary committee. This can also happen if the (amended) proposal does not secure the necessary majority. Notably, there is no time limit for the first reading.

### **First reading: the Council**

The Council is made up of ministerial representatives of each of the EU Member States. It meets in ten different configurations, depending on the subject matter that is discussed. The Council receives the Commission's proposal at the same time as the EP but cannot formally begin its first reading until the EP has adopted its position. Nevertheless, preparatory work begins as soon as the Council receives the Commission's proposal.

The Council's decisions are prepared through a cooperation between one of the two Committees of Permanent Representatives, called COREPER I or II, and one of the more than 150 specialised working groups and committees. These working parties are composed of representatives of the Member States and chaired by a representative of the country holding the rotating Presidency of the Council. The Council acts by qualified majority in most cases. However, when the proposal concerns taxation, social

security, foreign policy, defence or operational police cooperation, unanimity is required. The Council may adopt the (amended) act, reject it in its entirety or adopt a first reading position. This means that the Council does not accept all EP amendments or introduces its own amendments. Again, there are no time limits for the Council to reach a first reading position. Most laws are adopted in this phase.

### **The second reading**

The EP is notified of the Council's position as well as the view of the Commission. It then has a maximum of four months to respond in a procedure similar to the first reading procedure. The EP can either endorse the Council's position, leading to the act's adoption. This also happens if the EP does not take any action. Moreover, the EP can reject the Council's proposal in its entirety or propose further amendments and refer the proposal back to the Council for a second reading.

If the proposal is referred back to the Council, it has a maximum of four months to respond, in a procedure similar to the first reading. The Commission gives its opinion on the proposed amendments. Amendments on which the Commission gives a favourable opinion can be adopted by qualified majority. However, if the Commission rejects an amendment, unanimity is required. If the Council still rejects the proposal, a meeting of the Conciliation Committee is convened within a maximum of eight weeks.

### **Conciliation Committee and third reading**

The Conciliation Committee, equally composed of MEPs and Council representatives, attempts to negotiate and approve a joint text. For this it has a maximum of eight weeks. This text is then submitted to both Parliament and Council for a third reading. Failure to reach agreement within the Conciliation Committee results in the legislative proposal being abandoned. If the conciliation committee does reach an agreement the joint text will be sent to EP and Council, which cannot alter the text. If they both approve the proposal, leading to its adoption. Alternatively, if one or both reject the text or fail to take any action on it. The proposal is not adopted.

### **The Ordinary Legislative Process in Practice**

During the conciliation stage it is possible for the Council, EP and Commission to enter into formal trilogues. These bring together a team from the EP, Council and Commission to negotiate and report to their delegation within the Conciliation Committee. In recent years, however, informal trilogues have become more common. These meetings are not provided for in the Treaties and aim to reach a provisional agreement between representatives of the Council and the EP, with the Commission acting as mediator. Trilogues often take place before the first reading and are usually held behind closed doors. As the documents of the trilogues are only exceptionally made public, there is a degree of secrecy surrounding the negotiations. If the trilogues are successful, the proposal will be adopted through the formal first reading procedure by the EP and Council.

Informal trilogues have generally made the EU legislative process much faster and more effective. For example, almost all adopted legislative proposals are agreed on at first reading (e.g. 115 out of 116 in 2023). At the same time, there is a lot of criticism of the lack of transparency in the trilogue process. As there is virtually no public access to trilogue information and it is often not known who is negotiating in the meetings, critics argue that this reduces the accountability of negotiators and opens the door for undue influence.

### **Conclusion**

The OLP is the primary tool of EU law-making. This analysis has dissected the theoretical framework outlined in the Treaties, highlighting the key actors and their prescribed roles. However, the practical application of the OLP often deviates significantly from this formal structure.

While the informal trilogue process promotes efficiency and rapid legislative outcomes, it raises concerns about transparency. The lack of public access to trilogue deliberations and the identity of negotiators weakens accountability mechanisms and potentially opens the door to undue influence. Moving forward, the EU faces a crucial challenge: striking a balance between efficiency and transparency within the OLP. ■



# INTERVIEW :

Door:  
Saar van Nuland en Jill Senden

Valérie Kerckhoffs zet zich al sinds haar 23e ten volle in bij Kerckhoffs Advocaten, zowel voor haar cliënten als voor het kantoor. Als lid van de Kerckhoffs-familie was een studie in de rechten een logische keuze voor Valérie. Binnen Kerckhoffs Advocaten houdt Valérie zich bezig met het management van het kantoor, het personen- en familierecht en het incassorecht. In dit interview vragen wij Valérie onder andere naar haar loopbaan en de geschiedenis van het drie-generatie advocatenkantoor Kerckhoffs Advocaten.

# VALÉRIE KERCKHOFFS



## **Kunt u uzelf kort voorstellen?**

Ik ben Valérie Kerckhoffs. Ik ben 34 jaar oud. Ik ben inmiddels 10 jaar advocaat, in 2013 ben ik beëdigd. Ik heb twee kinderen, een zoontje van bijna drie en een zoontje van zeven maanden. Mijn ouders wonen in Maastricht, ik heb in Maastricht op de middelbare school gezeten en ook rechten gestudeerd in Maastricht. Daarna ben ik een tijdje in Londen gaan wonen. Als je eenmaal in dat werkende leven rolt, blijf je er ook wel enigszins in plakken. Ik heb verder altijd erg van sporten gehouden, ik heb vroeger heel veel gehockeyd, ook hier in Maastricht.

Daarna ben ik altijd blijven sporten - niet blijven hockeëren - maar ook daar heb ik nu helaas wat minder tijd voor.

## **Kunt u iets vertellen over wat voor pad u heeft bewandeld?**

Ik heb mijn bachelor Rechtsgeleerdheid behaald. Vervolgens heb ik de master Privaatrecht gecombineerd met ondernemingsrecht gedaan, ook hier in Maastricht, omdat ik dacht dat ik werkzaam wilde zijn in het ondernemingsrecht. Ik heb deze master afgerond, toen ben ik dus een tijd in het buitenland geweest en vervolgens ben ik hier in Maastricht

begonnen. Ik heb wel nog de afweging gemaakt of ik hier wilde blijven of dat ik toch richting Amsterdam wilde gaan. Toch heb ik uiteindelijk de keuze gemaakt om hier te beginnen. Ik ben begonnen met grotendeels de algemene rechtspraktijk, maar met toch meer de focus op het ondernemingsrecht. In het begin vond ik dat heel leuk en ik deed er ook een stukje arbeidsrecht bij. Dat vind ik overigens nog steeds heel leuk. Toch kwam ik er al heel snel achter dat het ondernemingsrecht niet helemaal mijn ding was. Ik vond het leuker om snelle zaken te behandelen, waar je wat meer naar de rechtbank ging en meer contact had met de cliënt. Het ondernemingsrecht zag vaak op hele grote dossiers, waardoor je soms dagen aan het typen en/of lezen was. Sommige mensen houden ervan, die vinden het heerlijk om in een heel dossier te duiken en zich hier een week - of zelfs maanden - voor op te sluiten, maar ik merkte dat ik dat niet had. Ik ben eerst meer op het gebied van arbeidsrecht gaan werken, dat spreekt me nog steeds aan, maar op een gegeven moment kwam personen- en familierecht op mijn pad. Dit was niet mijn eerste keuze, maar ik besloot toch maar te kijken wat ik daarvan vond. Ik kwam er toen achter dat het me eigenlijk juist wel heel erg aansprak en ik ben in het personen- en familierecht doorgedaan: ik heb me erin verdiept en ontwikkeld. Nu ben ik vooral actief in het personen- en familierecht, daarnaast doe ik er ook een stukje algemeen verbintenissenrecht bij. Het was op de meeste vlakken echt een omschakeling, maar op andere vlakken ook juist niet. Ik doe onder andere best wel grote echtscheidingen. Hier heb je natuurlijk ook weer een stukje ondernemingsrecht zitten, met bedrijven die verdeeld moeten worden en alles wat erbij komt kijken. Maar het is echt een hele andere tak van sport: je zit er toch met meer emotie in, met veel overleg door onder andere viergesprekken. Het is een hele andere sfeer, het is veel gemoedelijker. Je probeert mensen in hun persoonlijke sfeer te helpen. Als er kinderen in het spel zijn, heb je toch wel een heel andere rol. In eerste instantie dacht ik ook dat ik het nooit zou gaan doen, maar ik heb er nu veel plezier in. Vanuit daar ben ik in de tussentijd ook mediator geworden. Eerst ben ik algeheel mediator geworden, dan mag je op elk rechtsgebied behalve

personen- en familierecht mediaten. Voor personen- en familierecht moet je dan nog een speciale opleiding doen en deze heb ik vervolgens ook nog gedaan.

### **Wat maakt uw kantoor uniek in vergelijking met andere kantoren in de regio?**

Ik weet niet wat ons kantoor daadwerkelijk uniek maakt, maar ik denk dat wij de menselijke maat wel erg hoog in het vaandel hebben staan. Ik merk binnen ons kantoor dat we echt betrokken zijn bij onze cliënten. Je behartigt hun belangen, maar bent ondertussen ook hun steunpilaar. Dat stapje zetten we extra, we zijn als het moet 24 uur per dag bereikbaar. We staan voor onze cliënten klaar en zorgen dat we ze echt ondersteunen. Niet alleen met hun zakelijke belangen, maar ook mentaal als ze dat nodig hebben. De relaties die wij met onze cliënten hebben, zijn heel sterk. Dat vinden wij heel belangrijk.

### **Kunt u iets vertellen over de geschiedenis en het drie-generatie-aspect, en hoe het kantoor is veranderd door de jaren heen? Is er eventueel ook aanpassing aan de veranderende dynamiek van de regio geweest door de jaren heen?**

Toevallig bestaan wij volgend jaar 75 jaar, op 20 maart 2025. Mijn opa is het bedrijf begonnen, hier in dit kantoor. Dit kantoor is het ouderlijk huis van mijn vader. Hij is in 1950 begonnen en is overleden toen mijn vader 22 was. Mijn vader studeerde op dat moment nog in Amsterdam. Hij is teruggekomen uit Amsterdam, heeft zijn studie op afstand afgemaakt en in de tussentijd heeft hij de praktijk van mijn opa draaiende weten te houden. Hij heeft een patroon gekregen bij een ander kantoor en zo heeft hij al werkend deze onderneming voortgezet. Mijn vader stond toen ik begon ook nog aan het hoofd van deze organisatie, de eerste jaren heb ik niets met de organisatorische zaken van doen gehad. Naarmate je er wat langer in zit, ga je je toch makkelijker en sneller met processen bemoeien. Hier en daar begon ik mij toch steeds meer bezig te houden met het organiseren en het optimaliseren van processen. Vervolgens kwam ook mijn broer, Philippe, hier in 2017 werken en hij ging zich ook bemoeien met de processen. We kwamen langzaam met zijn tweetjes in MT terecht en kregen

steeds meer inspraak. Mijn vader was op dat moment (nog steeds) directeur. Tot ondertussen drie jaar geleden, toen mijn vader een ernstig ongeluk kreeg. Dat was toen heel heftig, maar hij is er gelukkig goed uitgekomen. Mijn broer en ik kwamen er ineens met zijn tweetjes voor te staan. Dan ga je heel snel in een proces met zijn tweeën, gedwongen. We zijn allebei bestuurder geworden en de afgelopen drie jaar hebben we met zijn tweeën het kantoor bestuurd. Ondertussen hebben we het overgenomen en zijn we ook eigenaar. Gedurende de weg zie je dat je rol verandert binnen het kantoor: mijn broer houdt zich eigenlijk grotendeels bezig met de advocatuur, maar ik ben mijn taken gaan verdelen. Ik bedrijf nog deels advocatuur, maar de andere helft ben ik bezig met organisatie, beleid uitstippelen en het optimaliseren van processen binnen ons kantoor. Ik vind de combinatie echt heel leuk, eigenlijk is het ons geluk dat we elkaar aanvullen. Ik ben ook een dag minder gaan werken per week: op vrijdag ben ik vrij en dat merk je toch ook wel. Mijn vader komt nog steeds naar kantoor en dan kijkt hij mee waar nodig. Hij heeft nog zijn rol en geeft ook nog advies. Het stond niet al ons hele leven voor ons vast om hier te beginnen, wat je binnen familiebedrijven natuurlijk wel veel hoort. Ik heb getwijfeld tussen rechten en psychologie. Philippe heeft na zijn afstuderen nog stage gelopen bij BarentsKrans in Den Haag en bij Houthoff in Amsterdam. Hij heeft getwijfeld of hij in Amsterdam zou gaan werken of hier. Uiteindelijk is hij toch hier begonnen, mede omdat hij net zoals ik ook dat stukje ondernemen in zich heeft. Je bent advocaat, maar tegelijkertijd ben je ondernemer, en dat spreekt ons beide wel aan. Dat stukje ondernemen heeft voor hem de doorslag gegeven om hier te starten. Onbewust wordt het er dus wel met de paplepel ingegoten, maar we hebben altijd de een keuze gehad. Toch groei je er wel mee op.

### **Wat zijn volgens u de belangrijkste uitdagingen of juist kansen wat betreft het hebben van een advocatenkantoor in de regio Maastricht?**

Wat betreft puur Maastricht biedt de ligging van de stad, met het zicht op België en Duitsland, veel kansen. We hebben een German Desk en je merkt dat daar toch behoorlijk wat zaken binnenkomen,



gelet op de grensoverschrijdende aspecten. Maastricht heeft veel mooie ondernemingen. Eigenlijk heeft heel Limburg veel mooie ondernemingen. Het is niet te vergelijken met Amsterdam. De ambitie om hier in het zuiden een advocatenkantoor te hebben met meer dan 200 advocaten is iets wat mijns inziens onmogelijk is. De uitdaging is om de bedrijven die hier gevestigd zijn zo goed mogelijk te bedienen. Je moet je klanten behouden, ze tevreden stellen en ze de expertise bieden die nodig is tegenwoordig. Het recht is anders dan vroeger, het is veel ingewikkelder. Het recht is zo gecompliceerd dat je moet kiezen voor een rechtsgebied waarin je gaat werken. Daarin moet je je dan verdiepen, want anders blijf je een beetje aan de oppervlakte zweven. Dat vraagt veel en daarom werken wij op dit moment met advocaten op specifieke rechtsgebieden. Hier willen we eigenlijk alleen maar meer naartoe werken. Wij willen dat elke advocaat zich specialiseert. We zijn ook steeds meer aan het kijken naar een Grotius. Zo heeft Phillippe zijn Grotius Ondernemingsrecht en vennootschapsrecht afgerond. Opleidingen zijn heel belangrijk om kwaliteit te bieden.

### **Hoe zorgt uw kantoor ervoor dat er een evenwichtige werk-privébalans is voor uw advocaten en medewerkers?**

We waken over elkaar. Ik ben vanuit mijn managementfunctie veel bezig met gesprekken voeren met iedereen. Wanneer ik zie dat het iemand teveel dreigt te worden, ga ik het gesprek aan en wil ik graag open communiceren. Het is bovendien belangrijk dat

iedereen zijn of haar verlof opneemt. We hebben daar sinds twee jaar een ander beleid op. Vroeger mocht je je verlof laten oplopen. Tegenwoordig moet je een bepaald aantal dagen per jaar verplicht opnemen, zodat iedereen zijn of haar rust krijgt. Het is belangrijk om van mens tot mens te kijken wat iemand nodig heeft. Je moet iedereen goed in de gaten houden, zodat ze goed kunnen functioneren. Indien nodig voeren wij gesprekken over gezondheid of onderzoeken wij waar iemand behoefte aan heeft. We hebben laatst een gigantische zaak gehad waar twee advocaten maanden keihard aan hebben gewerkt. Als zo'n periode voorbij is, moet je ook een paar dagen een stapje terug doen. Even op adem komen na een intensieve periode en uitrusten. De kunst zit het hem er in mijn ogen in om goed op collega's te blijven letten. De een heeft genoeg aan een gesprek om alles op orde te brengen. De ander heeft behoefte aan een dag niks doen en de dag erna is hij weer fit. Wat de een nodig heeft, heeft de ander niet nodig en andersom. Daar zijn wij als kantoor bewust mee bezig. Soms halen we ook coaches in huis indien dit nodig is.

### **Hoe gaat uw kantoor om met technologische ontwikkelingen binnen het recht, zoals digitalisering?**

We zijn nu bezig met het onderzoeken van documentmanagementsystemen om te kijken wat aansluit bij ons en waar we behoefte aan hebben. Wij werken al zo veel mogelijk digitaal en we hebben alle documenten ook al digitaal. Toch willen we graag nog een doorslag maken naar volledig digitale dossiers. De vonnissen, arresten,

beschikkingen etcetera willen we altijd nog op papier hebben, maar e-mails en processtukken zijn allemaal opgeslagen in digitale dossiers. Toch zie je wel dat het regelmatig alsnog nog geprint wordt. Vaak hebben we dus zowel een fysiek als een digitaal dossier. We willen graag nog een verbetering van het digitale systeem dat we nu hebben, daar zijn we nu mee bezig. Sinds corona is thuiswerken natuurlijk ook normaler geworden.

### **Heeft u nog tips voor (rechten) studenten die nu met hun opleiding bezig zijn?**

Bij het kiezen van een master zou ik altijd zeggen: ga niet te specifiek. Het is natuurlijk ieder voor zich, want als je een enorme ambitie hebt voor het strafrecht, moet je natuurlijk je master strafrecht gaan doen. Maar over het algemeen is het belangrijk om een zo breed mogelijk kennis te hebben van het recht. In de praktijk wijst het zich natuurlijk ook wel uit. Een algemene master is het beste om te combineren met eventueel andere vakken, want je weet nooit waar je uiteindelijk naartoe gaat. Als je niet weet wat je wil, zou ik je aanraden nog je tijd te nemen. Je bent nog zo jong, dus ga nog een jaar genieten van je vrijheid. Ga onderzoeken wat bij je past en ga stages lopen. Daardoor kom je erachter wat bij jou past en vooral ook wat niet. Vergaar levenskennis, want zowel de kennis die je opdoet op de universiteit als de kennis daarbuiten is belangrijk. Alles wat je in je leven meemaakt, vormt je. Ga naar het buitenland en pak alles nog aan wat je aan kan grijpen. Als je eenmaal in het werkende leven terecht komt, kom je er ook niet meer zo snel uit. Ik ben zelf gestart in de advocatuur toen ik net drieëntwintig was en dat vind ik achteraf veel te jong. Ik zou adviseren om rond je vijfentwintigste te starten. Je hebt nog tijd genoeg om te werken. Je komt toch wel in een hele serieuze en heftige markt terecht, waar veel van je gevraagd wordt en waar je optimaal moet presteren. Neem de tijd om het uit te zoeken. Deze tijd van je leven krijg je niet meer terug. Een advocaat is namelijk veelomvattend. Het is belangrijk om je sociale vaardigheden te ontwikkelen. Dit kan je niet beter doen door te genieten van je studententijd en alle kansen die je krijgt aan te grijpen. ■

# Maastricht Aachen Airport: zinkend schip of goudmijn?

Door: Julia Gest



Wie bekend is in Maastricht, weet dat er een vliegveld is ten hoogte van Beek: Maastricht Aachen Airport. De plannen voor een vliegveld in het zuiden van Nederland waren er al heel lang, maar hoe is deze ontwikkeling tot stand gekomen? En hoe zit het nou eigenlijk met de bestemmingen naar waar je kunt vliegen vanaf Maastricht Aachen Airport? Zijn het alleen passagiersvluchten of ook vrachtluchten? Het vliegveld was bijna failliet geweest maar heeft toch best grote stappen gemaakt in de afgelopen jaren, onder andere met de hulp van Schiphol.

## Geschiedenis van Maastricht Aachen airport

Vanaf 1919 waren er al plannen voor een luchthaven in het zuiden van Limburg. Er werd jarenlang gedebatteerd over de locatie en financiering door verschillende gemeentes. Op maandag 13 februari 1939 werd de keuze voor de huidige locatie definitief: een terrein in de gemeenten Geulle en Ulestraten, ten zuiden van Beek, was de meest geschikte locatie. In juli 1939 werd beslist dat de provincie de luchthaven financieel zou ondersteunen. De Tweede Wereldoorlog gooide echter roet in het eten en de plannen werden uitgesteld.

Eind 1944 kregen de Amerikaanse bevrijders de plannen van de Luchtvaartdienst in handen. Al snel werd hier het steunvliegveld 'Airfield Yankee 44' aangelegd door de geallieerden om hun opmars goed te kunnen ondersteunen. Het nummer 44 stond voor het 44e vliegveld wat ze hadden opgezet.

Eerst werden er 188 hectare boomgaarden tussen Beek, Meerssen en Ulestraten gerooid en vervolgens duizenden tonnen puin aangevoerd. Op 22 maart 1945 was de landingsbaan klaar voor gebruik. Er hebben nooit operationele missies

plaatsgevonden omdat de oorlog bijna voorbij was toen het vliegveld klaar was. In augustus 1945 werd de autoriteit over het vliegveld overgedragen aan de Nederlandse overheid. Het eerste burgertoestel landde op 26 september 1945. Het ging hier om een vlucht vanaf Amsterdam waarin ambtenaren en zakenmensen werden vervoerd, aangezien vele wegen en spoorwegen waren beschadigd door de oorlog. In 1946 nam KLM deze dienst over. Ze vlogen meerdere malen per dag van en naar Amsterdam, met een tussenlanding in Eindhoven. Een retourtje kostte toen nog maar 35 gulden. Deze dienst duurde

tot 1949, hierna werd het vliegveld gebruikt door de luchtmacht, een vliegschool, een zweefvliegclub en een aantal sportvliegers.

In 1957 is het commerciële verkeer uitgebreid. Veel nieuwe luchtvaartmaatschappijen vlogen regelmatig op de Maastricht Aachen Airport. Op 23 mei 1959 verwelkomde de burgemeester van Ulestraten de eerste vakantie passagiers op de luchthaven. Dit waren reizigers uit Engeland, die vervolgens met de bus vanuit Beek naar Italië werden gebracht. Later dit jaar werd er ook gestart met vluchten naar Mallorca, Innsbruck en Italië.

In 1970 besloot de luchthaven vrijwillig lessen met straalvliegtuigen te beperken en geen normale vluchten met straalvliegtuigen toe te staan tussen 23:00 en 06:30. Hierdoor kelderde het aantal passagiers en KLM vertrok met lesvoertuigen naar Woensdrecht. Later werd de vrijwillige nachtsluiten opgenomen in de wetgeving. Dit betekende dat het vliegveld 's nachts vrijwillig dicht ging. Sinds 1994 gaat het vliegveld onder de naam die het hedendaags nog steeds heeft: Maastricht Aachen Airport. Aachen werd aan de naam toegevoegd om meer Duitsers via het vliegveld te laten vliegen.

Vanaf 1 januari 2005 waren er nieuwe richtlijnen voor het luchtverkeer vanaf Maastricht Aachen Airport, waardoor er meer vliegbewegingen waren toegestaan. Dit zorgde voor veel protesten. Omwonenden dienden 700 bezwaarschriften in. De ministeries van Verkeer en Waterstaat en het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer lieten onderzoek doen naar de gevolgen van de luchtkwaliteit voor de directe omgeving. Alle bezwaarschriften werden in 2006 door de minister ongegrond verklaard. Een aantal bezwaarmakers stelden beroep in bij de Raad van State, waarna de Raad van State in 2008 de ingestelde beroepen gegrond verklaarde en de bezwaarschriften opnieuw moesten worden behandeld.

Dit herhaalde zich in oktober 2011 toen de minister en staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu opnieuw hebben ingestemd met verruiming van de geluidszones rondom het vliegveld en een beroep hiertegen door de Raad van State in juni 2012 werd verworpen.

“  
*In augustus 1945 werd de autoriteit over het vliegveld overgedragen aan de Nederlandse overheid.*

**Crisis en corona**

In de kredietcrisis van 2007-2011 liep het vrachtverkeer van Maastricht Aachen Airport sterk terug en kwam de luchthaven in financiële moeilijkheden. In 2011 startte de Duitse luchtvaartmaatschappij Germanwings twaalf wekelijkse vluchten tussen Berlijn-Schönefeld en Maastricht Aachen Airport, maar in oktober 2012 werd deze verbinding alweer geschrapt. In juni 2013 kwam de provincie Limburg met een noodinvestering van 4,5 miljoen euro. Hiermee werd voorkomen dat ze het vliegveld failliet ging. Later in 2013 kondigde de provincie aan dat ze het vliegveld wilde redden van de ondergang, doormiddel van een overname van de infrastructuur voor een bedrag van 1 euro. Hiermee de bedoeling dat private bedrijven het vliegveld zouden blijven exploiteren. De toenmalige eigenaar, de Britse investeerder Omniport, ging akkoord.

Tijdens de coronapandemie is de luchthaven van 2020 tot 2022 enige tijd in gebruik geweest als 'parkeerplaats' voor vliegtuigen. Hier stonden dan de vliegtuigen die niet mochten vliegen door corona, vooral veel passagiersvliegtuigen. In 2021 gaf de provincie opdracht voor een toekomststudie over de luchthaven. Het resulterende maatschappelijke kosten-batenanalyse-rapport leidde tot de conclusie dat sluiting de meest gunstigste optie was voor de luchthaven. De Provinciale Staten van Limburg kozen echter ervoor om Maastricht Aachen Airport open te houden en niet failliet te verklaren. 60% van de aandelen van Maastricht Aachen Airport is in handen van de provincie Limburg en de andere 40% van de Luchthaven Schiphol. Op het moment staat Maastricht Aachen Airport vooral bekend als een succesvolle luchthaven op gebied van vrachtvervoer.

**Luchthavenbesluit**

Elke luchthaven heeft een luchthavenbesluit nodig, dit is vastgesteld in de Wet luchtvaart. Dit

luchthavenbesluit gaat de huidige gebruiksvergunning vervangen. In een dergelijk besluit staat wat er op en bij een luchthaven wel en niet mag. Het luchthavenbesluit beschrijft hoe groot het luchthavengebied is, welke activiteiten op de luchthaven mogen worden uitgevoerd, welke vliegtuigen, helikopters en drones mogen vliegen en wat er in de omgeving wel en niet mag, omdat dat gevolgen heeft voor het milieu of de veiligheid van het vliegverkeer. De minister van Infrastructuur en Waterstaat is bevoegd gezag voor het vaststellen van een luchthavenbesluit en voor de procedure van een milieueffectenrapport. Om te komen tot een luchthavenbesluit is er veel overleg nodig tussen de luchthaven, overheid, omwonenden en andere belanghebbende.

Dit overleg begon voor de Maastricht Aachen Airport in 2020 onder hoede van Dhr. Pieter van Geel. Alle aangesloten partijen konden aangeven wat zij belangrijk vonden. Ook liep de provincie Limburg als aandeelhouder een uitgebreid proces door om een zorgvuldige afweging te maken over de toekomst van de luchthaven. Sinds 2020 zijn er gesprekken en onderzoeken geweest die samen de basisuitgangspunten vormen voor de nieuwe vergunning, waarin ze uitgaan van minder hinder voor de omgeving. Voordat er een aanvraag ingediend kan worden voor een nieuwe vergunning, moeten ze de milieueffecten onderzoeken van wat ze aanvragen.

Op dit moment is er nog geen luchthavenbesluit genomen over Maastricht Aachen Airport. Stichting Geen Uitbreiding Vliegveld Beek en een inwoner die vlak naast het vliegveld woont, hadden een zaak aangespannen bij de Hoge Raad. Zij wezen erop dat op grond van de Wet luchtvaart verboden is om een burgerluchthaven in bedrijf te hebben zonder luchthavenbesluit of luchthavenregeling. Op dit moment is er een tijdelijke regeling voor Maastricht Aachen Airport, maar die biedt volgens de belanghebbenden te weinig bescherming aan de omwonenden.

In 2022 heeft de Raad van State de belanghebbenden gelijkgesteld. De regering moet uiterlijk 31 december 2024 een luchthavenbesluit voor Maastricht Aachen Airport bekendmaken. Lukt dat niet, dan krijgt de regering een

dwangsom.

Op basis van de door de provincie gestelde kaders bereid Maastricht Aachen Airport nu een aanvraag voor van een luchthavenbesluit. De indiening van de aanvraag van het luchthavenbesluit bij het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat was in eerste instantie eind 2023 voorzien, maar is vertraagd naar 2024. Dit betekent dat de vaststelling van het luchthavenbesluit naar verwachting in 2025 zal plaatsvinden.

### Huidige regels

Sinds 2013 geldt de omzettingsregeling, deze bevat de regelgeving waarbinnen de luchthaven op dit moment opereert, tot het nieuwe luchthavenbesluit er is. In de periode van 23:00 tot 06:00 mogen er geen vluchten landen of vertrekken, tenzij een vliegtuig in nood verkeert of vliegtuigen die worden ingezet ten behoeve van reddingsacties, hulpverleningen of regeringsvluchten. Ook bevat deze regeling de coördinaten en afmetingen van de start- en



*Op het moment staat*

*Maastricht Aachen Airport*

*vooral bekend als een*

*succesvolle luchthaven op*

*gebied van vrachtvervoer.*

landingsbaan. Daarnaast is er bepaald dat het uitvoeren van circuitvluchten uitsluitend plaatsvindt van maandag tot en met vrijdag van 09:00 uur tot 19:00 uur plaatselijke niet en niet op feestdagen. Dit zijn vluchten die vliegtuigbewegingen in de onmiddellijke omgeving van de luchthaven maken, in het bijzonder verband houdend met het starten, het oefenen voor het landen en het landen als onderdeel van het lesvliegen. Er is verder ook een bepaling opgenomen over de grenswaarden voor de geluidsbelasting op bepaalde punten. Op die punten wordt dan het aantal decibel opgemeten en die mogen de grenswaarde niet overschrijden.

### Schiphol

In 2022 heeft het bedrijf achter luchthaven Schiphol 40 procent van de aandelen van Maastricht Aachen Airport gekocht. De deal heeft een waarde van 4,2 miljoen euro. Uit de overeenkomst moet een verregaande samenwerking



komen tussen de twee luchthavens, dit op verzoek van de Tweede Kamer en de provincie Limburg.

Schiphol ziet in Maastricht Aachen Airport een vliegveld dat flink zou kunnen groeien. Zo heeft het vliegveld in 2022 ruim 226.000 passagiers en ruim 108.000 ton vracht vervoerd. Het aantal passagiers dat gebruik zou maken van Maastricht Aachen Airport zou flink kunnen stijgen in de komende jaren zegt Schiphol. Hier zou dan gebruik worden gemaakt van elektrische vliegtuigen die ergens tussen 2025 en 2030 moeten vertrekken. Daarnaast investeert Schiphol in Maastricht Aachen Airport omdat het de tweede vrachtluchthaven van Nederland is. Schiphol en de provincie Limburg willen die positie behouden en uitbreiden. Zo zegt financieel topman van Schiphol, Robert Carsouw, "Samen verbinden we Nederland met de rest van de wereld en creëren we waarde voor de samenleving en economie. Tegelijkertijd moet dat in balans zijn met de leefomgeving. Daarom zetten we ons, ook in Maastricht, in voor een duurzame luchtvaart met minder impact op het milieu en onze omgeving." Het is niet de bedoeling dat er op Maastricht Aachen Airport vluchten worden overgenomen van Schiphol zelf.

### Luchtvaartmaatschappijen en bestemmingen

Niet elk vliegveld mag op elke bestemming vliegen. Hiervoor zijn ook weer speciale vergunningen voor nodig. Daarnaast moeten luchtvaartmaatschappijen een deel betalen aan een vliegveld om er te mogen vliegen.

Op Maastricht Aachen Airport worden de reguliere passagiersvluchten uitgevoerd door Ryanair en Corendon. Deze vluchten gaan vooral naar het

Middellandse Zeegebied. Er vliegt een zestal luchtvaartmaatschappijen met burgervluchten. Dit zijn AlMasria Universal Airlines, BH Air, Corendon Airlines, Enter Air, Lumiwings, Ryanair en Tarom. Het aantal bestemmingen voor passagiers ligt op 14. In 2023 vonden er volgens Maastricht Aachen Airport 802 passagiersvluchten plaats. Toch zegt Maastricht Aachen Airport dat dit een daling van 16% is ten opzichte van 2022. Voor vrachtluchten wordt er vanaf Maastricht Aachen Airport wel verder gevlogen dan Europa, met luchtvaartmaatschappijen als Emirates Skycargo, Qatar Airways Cargo, Longtail Aviation en nog veel meer maatschappijen. Met de vrachtluchten is in 2023 32.275 ton vracht gevlogen in 667 vrachtluchten. Dit is een daling van 70% ten opzichte van 2022. Tegelijkertijd handelde de luchthaven in 2023 wel 31.056 ton aan getruckte vracht af, wat weer een stijging van 270% was ten opzichte van 2022. Getruckte vracht is de zogenoemde 'tweede linie' vrachtactiviteiten waarbij de vracht ergens anders gevlogen wordt en Maastricht Aachen Airport de herpakking, sortering en de afhandeling doet. Maastricht Aachen Airport heeft 219 arbeidsplaatsen op het vliegveld zelf. Ze hebben daarnaast direct en indirect voor 2480 mensen werkgelegenheid in Nederland.

### Conclusie

Er moet goed gekeken worden door de gemeente of Maastricht Aachen Airport nog wel voordelig blijft om het open te laten. Het is een vliegveld met een rijke voorgeschiedenis, maar met de daling van vrachtluchten en passagiersvluchten lijkt de toekomst van het vliegveld niet zeker. Wel is het makkelijk voor de mensen in het zuiden om naar sommige bestemmingen te vliegen. ■

## STELLING:

# 'Het openbaar vervoer in Nederland moet gratis worden'



**FAUVE VANDEN BERGHE,**  
*Communicatiewetenschap, 18 jaar*

Ik ben het eens met de stelling 'Het openbaar vervoer in Nederland moet gratis worden'. Met het gratis maken van het openbaar vervoer zie ik de volgende twee voordelen:

Allereerst zou gratis openbaar vervoer een hoop milieuvriendelijker zijn. Mensen zullen eerder geneigd zijn om de auto te laten staan en in plaats daarvan te kiezen voor gratis bus-, tram-, metro- of treinreizen. Minder auto's op de weg betekent

minder uitlaatgassen en dus een lagere CO<sub>2</sub>-uitstoot. Daarnaast draagt het bij aan de verbetering van de luchtkwaliteit. Ten tweede zou het de verkeerscongestie aanzienlijk verminderen, door minder auto's op de weg zal het verkeer sneller doorstromen. Dit zal niet alleen zorgen voor minder wachten in de file, maar ook tot een afname van het aantal verkeersongelukken. Al met al zal gratis OV leiden tot een verbetering van het klimaat en de verkeersveiligheid.

**SIMON VERKIJK**  
*Gezondheidswetenschappen, 23 jaar*

Een tweede klasse reis met de trein van Maastricht naar Utrecht kost €27,50. Van Maastricht naar Utrecht met de auto is 180 kilometer. Met een zuinige auto betaal je met de huidige benzine prijs ongeveer €16 euro voor ditzelfde stuk. Dit is een verschil van bijna €20 voor een retour. Daarnaast brengt de trein je nooit precies waar je wilt zijn en ben je afhankelijk van bepaalde vastgestelde tijden. Waarom zou een mens in deze tijd nog met

regelmaat gebruik willen maken van het OV?

Helaas is het juist in deze tijd, waar men zich bewuster wordt van het belang van milieu en files die de spuigaten uitlopen, zo ontzettend belangrijk. Reizen met het ov is zuiniger en haalt mensen uit de files. Dit is precies waarom Luxemburg dit in 2020 ook heeft geïntroduceerd. Persoonlijk denk ik dat een land met de rijkdom en de relatief kleine afstanden die Nederland heeft, er alles aan moet doen om eenzelfde weg als Luxemburg in te slaan. Nederland dient er naar te streven om het openbaar vervoer niet duurder maar juist goedkoper te maken. Als eindresultaat creëren we een goede bereikbaarheid door het hele land en maken we tegelijk een goede stap naar het halen van de milieudoelen.

---

### **SAM DE WIT,**

*Geneeskunde, 23 jaar*

Het gratis maken van het openbaar vervoer in Nederland zou in mijn ogen grote voordelen opleveren voor zowel mensen persoonlijk als de maatschappij als geheel. Het zou de mobiliteit van mensen vergroten, vooral voor mensen met een lager inkomen. Gratis openbaar vervoer zou de financiële last voor gezinnen verlichten en hiermee toegang bieden tot werk, onderwijs en gezondheidszorg. Als er verder meer mensen aangemoedigd worden om het openbaar vervoer te gebruiken in plaats van individuele auto's, wat naar mijn mening gebeurt als het openbaar vervoer gratis wordt, zullen er minder files ontstaan en zal er ook minder vervuiling zijn. Op lange termijn zou dit bij moeten dragen aan de vermindering van CO<sub>2</sub>-uitstoot en het bevorderen van duurzame mobiliteit. Gratis openbaar vervoer zou ook nog de economie stimuleren, meer mensen krijgen namelijk toegang tot het arbeidsproces. Kortom, het invoeren van gratis openbaar vervoer in Nederland zou niet alleen de mobiliteit verbeteren, maar ook een

positief effect hebben op het milieu, de economie en sociale gelijkheid."

---

### **LAURA BEENACKERS,**

*Gezondheidswetenschappen, 23 jaar*

Ik vind dat openbaar vervoer gratis moet worden. Als student krijgen we een optie aangeboden en kunnen we kiezen tussen een gratis weekend- of weekabonnement. Echter is het hierbij niet mogelijk om voor beide te kiezen en heb je met feest- en vakantiedagen met je weekabonnement ook pech. De kosten voor een student lopen hierdoor nog meer onnodig op. Tegenwoordig kost een treinkaartje naar Maastricht al gauw 25 euro voor mensen die vanaf regio Eindhoven reizen. Deze prijzen gaan nergens over en zorgen er zeker voor dat studenten minder gebruiken maken van het ov wanneer hun abonnement niet geldig is. Studenten (en ook ouderen) zouden gratis gebruik moeten kunnen maken van het ov. Dit is niet alleen beter voor het milieu maar ook voor de mentale gesteldheid van ouderen, omdat ze hierdoor gemakkelijker hun huis uit gaan.

---

### **PUP HALMANS**

*Geneeskunde, 21 jaar*

In Nederland zou gratis openbaar vervoer een positieve impact kunnen hebben op verschillende vlakken van de samenleving. Ten eerste zou het de toegankelijkheid vergroten, vooral voor mensen met lagere inkomens. Dit zou de sociale gelijkheid bevorderen, omdat iedereen, ongeacht hun financiële situatie, gemakkelijk van het openbaar vervoer gebruik zou kunnen maken. Daarnaast zou gratis openbaar vervoer de verkeersdruk kunnen verminderen door meer mensen aan te moedigen de auto te laten staan. Dit zou de drukte op (snel)wegen verminderen, de luchtkwaliteit verbeteren en de CO<sub>2</sub>-uitstoot verminderen, wat gunstig is voor het milieu. Bovendien kan het de economie stimuleren door de mobiliteit van mensen te vergroten, waardoor meer mensen toegang hebben tot

werk, onderwijs en recreatieve voorzieningen.

Kortom, gratis openbaar vervoer zou een investering kunnen zijn in een duurzamere, inclusievere en gezondere samenleving voor alle inwoners van Nederland.

---

### **ESMEE VERHOEVEN**

*Geneeskunde, 20 jaar*

In eerste instantie lijkt het gratis maken van het openbaar vervoer een logische stap in het toegankelijk maken van het openbaar vervoer voor iedereen en het verduurzamen van de wereld. Echter wegen de voordelen naar mijn mening niet op tegen de nadelen. Ten eerste zal het gratis maken van het openbaar vervoer aanzienlijke kosten met zich meebrengen voor overheden en uiteindelijk ook voor belastingbetalers, wat mogelijk andere essentiële kostenposten zou kunnen benadelen. Daarnaast, zal het behouden van de ticketprijzen helpen om de kwaliteit van het openbaar vervoer te behouden. Denk hierbij aan regelmatige onderhouds- en verbeteringswerkzaamheden die ervoor zorgen dat het reizen met het openbaar vervoer aangenaam blijft. Bovendien kan gratis openbaar vervoer leiden tot overmatig gebruik. Het aantal treinreizigers en busgebruikers zal stijgen, wat de capaciteit en efficiëntie van het openbaar vervoersysteem in Nederland kan gaan belasten. Het is dan ook naar mijn idee een betere oplossing om een eerlijke prijs te vragen aan gebruikers, terwijl tegelijkertijd speciale tarieven voor kwetsbare groepen kunnen worden gehandhaafd. Op deze manier blijft het openbaar vervoer duurzaam, toegankelijk en van hoge kwaliteit voor alle gebruikers.



## ROOS GERBERS

*Hotel Management School Maastricht, 23 jaar*

In een land als Nederland, waar “alles goed geregeld is” dwalen we toch steeds verder af van het ideale plaatje. Met Amsterdam als duurste Europese stad als het gaat om wonen en Nederland in de top drie van landen met het duurste openbaar vervoer, wordt het leuke leven toch wel aardig uitdagend. Juist terwijl wonen en vervoer fundamenteel zijn. Zou gratis openbaar vervoer ons terug brengen richting dat perfecte plaatje? In de ideale wereld zou dit een oplossing kunnen zijn. Werken naar een beter klimaat, en verbeterde mobiliteit zou de uitkomst kunnen zijn van het stimuleren van ov gebruik door het gratis te maken. Er moet alleen eerst veel gebeuren aan ons ov-netwerk voordat dat mogelijk is. Maar zodra onze infrastructuur het toe laat en we er met elkaar aan werken dat dat doel behaald wordt, kan de leefbaarheid van ons fijne kikkerland zeker weer een perfect plaatje worden door de invoering van gratis openbaar vervoer.

## SOPHIE VISSER

*Geneeskunde, 19 jaar*

Het openbaar vervoer moet gratis worden, omdat daarmee de verkeerscongestie wordt verminderd en de maatschappelijke gelijkheid wordt bevorderd. Een soepele doorstroming van het verkeer heeft economische voordelen, zo is er meer ruimte voor transport van goederen via de weg. Door meer gemak in het wegtransport kunnen kosten bespaard worden doordat het niet via lucht- of vrachtverkeer hoeft. Ook worden handelsstromen hierdoor gestimuleerd op zowel nationaal als internationaal niveau. Daarbij komt er minder CO2 vrij wat de ecologische voetafdruk vermindert, het zorgt voor een verminderde uitstoot van broeikasgassen en daardoor een betere luchtkwaliteit.

Tenslotte wordt de maatschappelijke gelijkheid bevorderd doordat er gelijke toegang is in het vervoer, waardoor sociale isolatie wordt verminderd en daarentegen sociale mobiliteit wordt bevorderd. Kortom, het is belangrijk dat openbaar vervoer gratis wordt.

## LOTTE MANENSCHIJN

*Sociale geografie en planologie, 20 jaar*

Ik ben van mening dat het openbaar vervoer in Nederland (te) duur is. Afstanden kunnen erg klein zijn en de kosten worden alsmaar hoger. Het openbaar vervoer wordt daardoor minder toegankelijk voor studenten, jongeren en mensen die behoren tot de laagste inkomensgroepen. Ik ben van mening dat kunnen reizen met het openbaar vervoer in eigen land een basisbehoefte is, wat in ieder geval (deels) gefinancierd dient te worden door de overheid. Bovendien blijkt uit onderzoek dat het Nederlandse openbaar vervoer het duurste is van de Europese Unie. Wellicht zal het kijken naar hoe andere landen van de Europese Unie het openbaar vervoer regelen, helpen om inzichten te verkrijgen naar hoe wij dit in Nederland beter kunnen regelen. Daarnaast denk ik dat het motiveren van het gebruik van openbaar vervoer een goede bijdrage zal leveren aan het klimaat, door te kiezen voor het openbaar vervoer in plaats van de auto, wordt er enorm veel kilo's aan CO2 per jaar bespaard.

## KIKI VAN 'T HOF

*Global Studies, 19 jaar*

Ik ben het eens met deze stelling. Het openbaar vervoer zou gratis moeten zijn door de vele voordelen dat het met zich meebrengt. Door het wegvallen van de tarieven zal over het algemeen het gebruik van het openbaar vervoer toenemen. Dit heeft tot gevolg dat minder mensen de auto zullen nemen waardoor het verkeer en de gasuitstoot – die een grote bijdrage leveren aan de klimaatverandering - afnemen.

Dit zal veel milieuvoordelen met zich meebrengen zoals bijvoorbeeld een verbeterde luchtkwaliteit. Bovendien zal het voor een deel de ongelijkheidsbarrière kunnen wegnemen aangezien veel mensen met een lagere inkomensachtergrond op dit moment het openbaar vervoer niet kunnen betalen. Het wegvallen van de tarieven zal een bevorderende werking hebben voor de sociale gelijkheid en iedereen in staat stellen om met het openbaar vervoer te kunnen reizen. Daarbij zal het een behoorlijke financiële last wegnemen voor studenten die buiten hun abonnement reizen.

## SJOERD BEELEN

*Commerciële economie, 18 jaar*

Ik vind dat de stellingom het openbaar vervoer gratis te maken voor alle inwoners van Nederland zowel voor- als tegenargumenten oproept. Enerzijds zou het openbaar vervoer gratis maken bijdragen aan een schonere en duurzamere omgeving, door het gebruik van auto's te verminderen. Ook zou het een betere oplossing zijn voor de inwoners van Nederland die het minder breed hebben en moeite hebben met zich te vervoeren in het land. Anderzijds zijn er ook nadelen. Het Ov-systeem heeft nu al vaker last van grote druktes waar de reizigers ook last van hebben. Als het openbaar vervoer gratis wordt zal dit nog meer toenemen. Ook is er de vraag of het financieel haalbaar is om het openbaar vervoer volledig gratis te maken. Ik ben van mening dat je het openbaar vervoer misschien voor bepaalde groepen gratis moet worden, zoals voor bijvoorbeeld ouderen. ■

# Van Dijken tot Dialoog

Door: Zoë Surig



Bij de overstroming van de Maas in 1993 overstroomden grote delen van Nederlands-Limburg. Op 20 december 1993 trad de Maas voor het eerst buiten haar oevers en op 22 december gebeurde dit voor het eerst op meerdere plaatsen in de provincie Limburg. Bij extreem weer is overstroming een realistische dreiging. Niet vreemd is dat water in Nederland een grote rol speelt: 19% van het Nederlandse land bestaat uit water. Verantwoordelijkheid voor de regionale wateren rust op de waterschappen. Het aanleggen van dijken en processen ontwikkelen om water te zuiveren zijn veelal technische kwesties. Toch staan de waterschappen net zoals de Provinciale Staten voor belangrijke vraagstukken die burgers dagelijks raken. Het democratisch gelegitimeerde bestuur van de waterschappen dienen dan ook diverse belangen af te wegen. Pas in 1995 werden er voor het eerst waterschapsverkiezingen gehouden. In hoeverre hebben de waterschappen een politiek karakter, en met welke vraagstukken heeft Waterschap Limburg te kampen?

## Een oud-democratische instelling

De waterschappen behoren tot de oudste instituties van het Nederlandse staatsbestel. Met de Grote Ontginning – een periode in Nederland die begon in de 10e eeuw en duurde tot de 13e eeuw – veranderde het Hollandse landschap van een prehistorische veenwildernis tot landbouwgrond door middel van menselijke arbeid en gereedschap. Het Hollandse landschap werd in cultuur gebracht, waardoor inklinking van de bodem is ontstaan.

Als gevolg van dit proces werd het noodzakelijk om polders en afwatering in te richten. Naar aanleiding van deze ontwikkelingen ontstond er al snel een bestuursvorm. Destijds, in de grafelijke tijd, was de inrichting van afwatering de verantwoordelijkheid van de buurschap. Slechts de eigenaren van grond hadden hier een stem tot een van de bestuursfuncties. Vanuit elke gemeenschap werden mensen uitgekozen die onderhoud van deze bestuursfuncties moesten controleren.

Mogelijke geschillen die in ook wel de gemeenschappen ontstonden werden voorgelegd aan de lokale bevolking gekozen geschillencommissies, heemraden genoemd. Onder invloed van veranderingen in het grafelijk recht en bestuur, gingen deze instanties met elkaar samenwerken. Deze samenwerking vormde een waterschap. Het eerste waterschap is ingesteld in 1255 door graaf Willem II van Holland, dit was het Hoogheemraadschap van Rijnland. De waterschappen vormen de basis van

het poldermodel, waarin ze taak hebben om namens de bewoners van een bepaald gebied de waterhuishouding te regelen. Het buiten houden van water, dijken bouwen en het afvoeren van overtollig water is van algemeen belang. Als gevolg van bewerking van het Nederlands landschap werden polderbewoners genoodzaakt samen te werken om ervoor te zorgen dat de dijken niet doorbreken en zij het land verder kunnen cultiveren.

### Functionele decentralisatie

Decentraal en functioneel te werk gaan is kenmerkend voor de waterschappen als entiteiten, lang voordat zij – in tegenstelling tot gemeenten en provincies – in de Grondwet werden opgenomen. In de Nederlandse Grondwet is sinds 1814 ruimte ingebouwd voor waterschappen op decentraal niveau. Destijds vond een grote discussie plaats of waterschappen op een privaatrechtelijke of een publiekrechtelijke grondslag berusten. Thorbecke heeft destijds verdedigd dat de taken van de waterschappen van openbaar belang zijn en daarmee op een publiekrechtelijke grondslag berusten. De ingrijpende herziening van de Nederlandse Grondwet in 1983 was van groot belang voor de waterschappen. Met de plaatsing van waterschappen in artikel 133 van de Grondwet in 1983, werden de waterschappen voor het eerst als 'openbare lichamen' gezien. De Grondwet gaf destijds geen definitie van waterschappen. Bovendien werden er geen taken gedefinieerd die tot de waterschappen behoren. Negen jaar later in 1992, trad de Waterschapswet in. Deze wet regelt de bestuurlijke en financiële structuur van de waterschappen. Artikel 1 lid 1 van de Waterschapswet definieert de waterschappen als volgt: 'Openbare lichamen welke de waterstaatkundige verzorging van een bepaald gebied ten doel hebben'. De waterschappen zijn daarmee aan te merken als een functioneel decentraal orgaan. Functionele decentralisatie is één van de vormen van decentralisatie, welke omschreven kan worden als het overlaten of toekennen van publiekrechtelijke bevoegdheden aan openbare lichamen die niet tot de centrale overheid behoren. Als functioneel bestuursorgaan zijn de waterschappen belast met de vervulling van de taak om de waterstaatkundige verzorging van een bepaald gebied te verzorgen. Dit maakt dan ook het verschil met gemeentes en provincies. De waterschappen kunnen in tegenstelling tot provincies en gemeenten niet zelf publieke taken aan zich trekken.

“  
*Thorbecke heeft destijds verdedigd dat de taken van de waterschappen van openbaar belang zijn en daarmee op een publiekrechtelijke grondslag berusten.*

### Waar gaat je stem heen?

Pas met de in 1992 ingevoerde Waterschapswet, kregen de burgers van elk waterschap voor het eerst direct stemrecht. Vanaf 1 juli 2014 werden de waterschapsverkiezingen door de Kieswet geregeld. Hoewel de waterschappen gedecentraliseerde organen zijn en democratisch worden gekozen, blijkt weinig betrokkenheid van de burger. Uit een enquête in 2019 van het NOS en de Unie van Waterschappen blijkt dat bijna de helft van de Nederlanders niet precies weten wat de waterschappen doen. Sinds de waterschapsverkiezingen in 2015 voor het eerst tegelijkertijd plaatsvonden met de Provinciale staten, steeg de opkomst naar 43%. Bij de afgelopen waterschapsverkiezingen in 2023 is de opkomst gestegen naar 53,7%.

Nederland bestaat sinds 17 mei 2018 uit 21 waterschappen. Het gebied per waterschap wordt met name bepaald door stroomgebieden of afwateringsgebieden in een bepaalde regio. Het bestuur van een waterschap bepaalt wat er gebeurt met het water in die regio. Ieder waterschap heeft een algemeen bestuur, een dagelijks bestuur en een dijkgraaf. Het algemeen bestuur van een waterschap bestaat uit vertegenwoordigers van verschillende 'partijen' zoals inwoners, boeren, bedrijven en beheerders van natuurterreinen. Bij de waterschapsverkiezingen is het mogelijk om op een van deze 'vertegenwoordigers' te stemmen. Het algemeen bestuur heeft als taak om het beleid vast te stellen en de uitvoering van het beleid door het dagelijks bestuur te controleren. Het dagelijks bestuur bestaat uit de dijkgraaf en een aantal andere leden. De dijkgraaf is voorzitter van een waterschap. Het stemrecht voor de waterschappen ziet terug in het kiezen voor vertegenwoordigers van het algemeen bestuur die het beleid vaststellen van de

regio van de stemgerechtigde. Daarmee kan worden gesteld dat het beleid per waterschap democratisch gelegitimeerd is.

### Weg met de Waterschappen?

In de loop der jaren is er veel discussie geweest over de waterschappen, bijvoorbeeld of het een privaat- of publiekrechtelijk onderwerp is. Maar nog veel belangrijker is de vraag waarom we waterschappen hebben. Zo stond in het regeerakkoord van Rutte II (2012-2017) dat de toenmalige regering de waterschappen in de huidige vorm wilde afschaffen, omdat veel burgers niet precies begrepen waar ze precies voor stemmen. Onderdeel van het regeerakkoord was om de waterschappen te schrappen uit de Grondwet en op te schalen van eenentwintig tot tien á twaalf. Theo Toonen, Hoogleraar Institutionele Bestuurskunde aan de TU Delft stelt: "Op lange termijn is dit levensgevaarlijk voor Nederland". Toonen betoogt dat het juist van groot belang is dat de waterschappen een zelfstandige functionele overheid blijven, omdat waarborg voor onafhankelijk waterbeheer van essentieel belang is.

“  
*Sinds de waterschapsverkiezingen in 2015 voor het eerst tegelijkertijd plaatsvonden met de Provinciale staten, steeg de opkomst naar 43%. Bij de afgelopen waterschapsverkiezingen in 2023 is de opkomst gestegen naar 53,7%.*

Waar waterschappen van oudsher taak hebben om het water buiten de dijken te houden, komt er tegenwoordig veel meer bij het beheer van het water in Nederland kijken. Waar je nu nog maar een krant openslaat, zie je de zorgen over de gevolgen van klimaatverandering opkomen. Zo staan de waterschappen voor belangrijke vraagstukken omtrent het halen van de klimaatdoelen. Om alle werkzaamheden waarmee een waterschap is belast uit te kunnen

voeren, heffen de waterschappen diverse belastingen omdat zij geen geld ontvangen van het Rijk. De hoogte van de waterschapsbelasting is een vast gegeven, maar hoe een waterschap dit geld besteedt, is aan het bestuur van de regio. Elk waterschap heeft zijn eigen belastinggebied. Peter Glas van de Unie van de Waterschappen stelt dat deze zelfstandigheid misschien

“

*De missie die waterschappen Limburg stelt is: 'Veilige dijken, droge voeten, voldoende en schoon water'.*

wel 'het allerbelangrijkst' is. Zo stelt Glas dat dit onder andere van belang is voor de snelheid waarmee beleidsbeslissingen worden omgezet tot grootschalige projecten en de mate waarin waterschapheffingen regionaal zijn afgestemd op inwoneraantal en beheersopgave.

### **Waterschappen in het licht van de nieuwe Omgevingswet**

Per 1 januari 2024 is de nieuwe Omgevingswet van kracht. Deze nieuwe wet voegt oude omgevingswetten samen met als doel om de oude wet- en regelgeving over de fysieke leefomgeving te vereenvoudigen. Door bundeling van het oude recht, zal de Omgevingswet duidelijk, voorspelbaar en gemakkelijk in gebruik zijn. Bovendien biedt de Omgevingswet overheden meer keuzeruimte om doelen voor de eigen leefomgeving te bereiken en zal besluitvorming sneller geschieden. Een van de wijzigingen die de Omgevingswet met zich meebrengt, is dat regels die voorheen op rijksniveau waren gesteld zijn overgegaan naar waterschapsverordeningen. In artikel 2.5 van de Omgevingswet is bepaald dat het algemeen bestuur van een waterschap, een waterschapsverordening vastlegt waarin regels over de fysieke leefomgeving worden opgenomen. Zo krijgt elk waterschap de ruimte en vrijheid om eigen beleid vast te stellen voor zijn beheergebied. Deze vrijheid kent echter wel een grens. In artikel 2.2 van het Omgevingsbesluit is bepaald dat enkele regels in ieder geval moeten worden opgenomen in de



waterschapsverordening. Zo dient een waterschap in elk geval regels op te nemen over 'activiteiten die onderdelen van de fysieke leefomgeving wijzigen'. Hetzelfde artikel geeft ook enkele grenzen aan. Zo mag een waterschap bijvoorbeeld geen regels opnemen over waterschapsbelasting. Dit sluit goed aan bij een van de kernpunten van de Omgevingswet: 'decentraal, tenzij...'

### **Waterschap Limburg**

Het waterbeheer van Maastricht wordt geregeld door Waterschap Limburg. Elk jaar stelt Waterschap Limburg een begroting vast waarin duidelijk wordt waar de waterschapsbelasting naartoe gaat. Voor 2024 zijn de inkomsten begroot op €241.831.800. Van deze inkomsten is 97% begroot door het heffen van waterschapsbelasting. De 'Begroting 2024' is een uitwerking van de 'Kaderbrief Plus 2024'. Dit is een brief waarin de voorgestelde begroting wordt toegelicht naar aanleiding van de ontwikkelingen die daartoe ten grondslag liggen. Het bestuursprogramma van Waterschap Limburg van 2023-2027: 'Balanceren met lef', is vertaald in deze brief. De missie die waterschappen Limburg stelt is: 'Veilige dijken, droge voeten, voldoende en schoon water'. Zo is 48% van de uitgaven begroot voor het zuiveren van water. De verplichtingen die volgen uit de nieuwe EU-richtlijn Stedelijk afvalwater, dienen vertaald te worden naar verdergaande maatregelen en nieuwe samenwerkingsvormen- en strategieën met betrekking tot het zuiveren van afvalwater. Om dit te bereiken wordt er in 2024 onderzoek verricht ten behoeve van de strategiekeuze, met betrekking tot zuiveren van afvalwater. Het energieneutraal zuiveren van water en verminderen van de uitstoot van broeikasgassen staat centraal. Zo is het doel om volledig circulair te zijn in

2050. Een punt die ook terugkomt in de begroting is de crisisbeheersing. Zo staat verbetering van de crisisorganisatie centraal. Crisisbeheersing is tijdens de ramp van juli 2021 grondig geëvalueerd, wat heeft geleid tot inzichten in bijvoorbeeld het centraliseren van informatiestromen via netcentrisch werken en het gebruik van de Centrale Regiekamer om continu alle relevante informatie beschikbaar te hebben. Daarbij is de ontwikkeling van diverse modellen die overstromingen, dijkdoorbraken, grondwaterstromen en de verspreiding van vervuiling kunnen simuleren van belang.

### **Wel of geen politieke kwestie?**

Er bestaan geen socialistische, liberale of conservatieve dijken, alleen veilige dijken, aldus Rob Veenman bestuurslid van het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. Een stelling die veelal wordt aangehouden is dat waterschapsorganisatie vrij technisch is en niet veel met politiek en ideologieën te maken heeft. De uitvoering van het waterschapbeleid is erg technisch, wat in tegenstelling tot het algemeen beleid van een gemeente of provincie vaak niet het geval is. Hoewel de waterschappen met name beleid opstellen die veelal technisch van aard zijn, zijn de belangen die daarbij op het spel staan niet technisch van aard. Het gaat immers vaak om méér dan het aanleggen van dijken. Er komen ook belangen kijken vanuit de burger, bedrijven en agrariërs. Zo willen bedrijven hun afvalstoffen lozen en willen agrariërs een laag waterpeil om de koeien en het landbouwwerk droog te houden. Een laag waterpeil is net zoals het lozen van afvalstoffen slecht voor de natuur en het klimaat. Het is dan ook aan de waterschappen om deze belangen af te wegen en een passend beleid te maken. ■

# Baker McKenzie.



Kijk op [www.werkenbijbaker.nl](http://www.werkenbijbaker.nl)  
of neem contact op met één van onze recruiters:

## Wie zijn wij?

Baker McKenzie is één van 's werelds grootste en meest toonaangevende advocatenkantoren, met 74 kantoren in 45 landen. Baker McKenzie staat bekend om zijn innovatieve, pragmatische en praktische benadering, waarbij we cliënten helpen kansen te grijpen, risico's te beperken en complexe zakelijke, juridische en fiscale vraagstukken op te lossen.

Als eerste advocatenkantoor in Nederland met een internationale praktijk, heeft Baker McKenzie Amsterdam de meeste ervaring in de grensoverschrijdende advocatuur. Binnen Baker McKenzie vertrouwen we wereldwijd op meer dan 6.000 gekwalificeerde advocaten met lokale expertise waardoor wij de unieke positie hebben om cliënten bij te staan in grensoverschrijdende activiteiten. Baker McKenzie Amsterdam heeft een volledig geïntegreerde civiele, fiscale en notariële praktijk met circa 200 advocaten, fiscalisten en notarissen. Vanuit het kantoor in Amsterdam voorziet Baker McKenzie internationale en Nederlandse cliënten van advies op lokaal en grensoverschrijdend gebied. Onze sfeer is informeel, open en laagdrempelig. Wij vinden het belangrijk dat jij goed tot je recht komt en je bij ons thuis voelt.

## Wil je sfeer komen proeven?

Onze deuren staan open, je bent welkom tijdens een stage of met je studievereniging. Ook organiseren wij regelmatig onze 'Baker Koffie' waarin je op informele wijze kennismaakt met ons kantoor en onze Junior Associates.

Kijk voor meer informatie op [www.werkenbijbaker.nl](http://www.werkenbijbaker.nl) of neem contact op met één van onze recruiters via recruitment.amsterdam@bakermckenzie.com.

## Wat wil jij?

Wil je ervaren of de internationale, commerciële advocatuur echt bij je past en wil jij de mensen van Baker McKenzie leren kennen? Zet dan je eerste stap op weg naar een Baker Career en kom een student-stage lopen. Tijdens deze periode kun je ons, onze cliënten en onze werkzaamheden beter leren kennen, ontdekken wij wie jij bent en ondervind jij of onze manier van werken je aanspreekt. De ideale manier om je Baker Career te starten. Wij bieden jaarlijks tientallen studenten de mogelijkheid om op ons kantoor stage te lopen. Tijdens je stage bestudeer je jurisprudentie, doe je literatuuronderzoek en schrijf je memo's. Soms kun je mee naar cliëntmeetings en zittingen. Je wordt bij veel zaken betrokken en je zult verschillende mensen van de praktijkgroep assisteren. Daarnaast heb je ook regelmatig contact met onze andere student-stagiaires en zijn er veel sociale activiteiten, waaronder onze wekelijkse vrijdagmiddagborrel. Een stage duurt acht weken en start altijd op de eerste dag van de maand. Je kiest voor de praktijkgroep die jou het meest aanspreekt: Tax (Direct Tax, Indirect Tax, Transfer Pricing, Employee Benefits), Corporate M&A, Employment, Banking & Finance, Litigation, Competition & Trade, IP/IT & Commercial of het Notariaat.

# GREEP UIT DE WEEK VAN

## Wim Hillenaar - Burgemeester van Maastricht



**Sinds 1 juli 2023 ben ik, Wim Hillenaar, burgemeester van Maastricht. Daarvoor was ik onder meer manager Veiligheid in Rotterdam en burgemeester van Cuijk. Ik ben geboren in Maasbommel, woon inmiddels in Maastricht, ben getrouwd en heb een dochter en twee zonen. Graag neem ik jullie mee in mijn werkweek.**

### **Maandag**

Maandag begint met een vertrouwelijk gesprek met twee raadsleden en de griffier van de gemeenteraad. Als voorzitter van de gemeenteraad ben ik regelmatig luisterend oor voor raadsleden die met dilemma's kampen of die simpelweg iets willen bespreken. Daar neem ik graag de tijd voor, want de gemeenteraad is het hoogste orgaan in onze lokale democratie. Maandag is verder

de dag van de zogeheten PO's, de portefeuillehoudersoverleggen. We beginnen met het PO Veiligheid waar diverse onderwerpen op het gebied van Veiligheid en Openbare Orde worden besproken, een belangrijk deel uit de portefeuille van de burgemeester. Vandaag gaat het onder andere over terrassen en demonstraties. Ambtenaren adviseren over actuele ontwikkelingen of voorstellen die richting college of raad moeten en vervolgens neem ik daar een besluit over. Dat gebeurt allemaal in collegiaal overleg.

Na het PO Veiligheid heb ik het wekelijks overleg met mijn secretaresse en mijn bestuurs- en communicatieadviseur waarin we de week doorlopen. Wat komt eraan, is alle informatie beschikbaar en zijn er nog uitnodigingen of mails/brieven die wachten op een reactie? Het plannen van de agenda van de burgemeester is een vak apart, weet ik inmiddels. Met honderden verzoeken per jaar voor openingshandelingen, speeches of andere bijeenkomsten naast de reguliere vergaderingen en werkzaamheden is de agenda soms een ware puzzel. Na een kennismaking met een lobbyiste van de provincie lunch ik samen met de jarigen in de maand maart. Een initiatief van mij om snel collega's te leren kennen: elke maand worden de jarigen uitgenodigd voor een lunch met mij in het stadhuis. Met 1600 werknemers bij de gemeente een flinke klus, maar het wordt zeer gewaardeerd merk ik.

Na de lunch is er een overleg tussen burgemeesters en de minister over het experiment landelijke coffeeshopketen (het experiment waarbij legaal geteelde softdrugs wordt geleverd aan coffeeshops van deelnemende gemeente, waaronder Maastricht). Daarna nog een paar kortere bijpraatmomenten met ambtenaren en dan zit de maandag erop.

### **Dinsdag**

Dinsdag is collegedag: het college van burgemeesters en wethouders vergadert elke dinsdag over de



voorstellen die gedaan worden om onze stad verder vooruit te helpen. Deze week vergaderen we in het clubhuis van de golfbaan van buurgemeente Eijsden-Margraten omdat we na onze collegevergadering een ontmoeting hebben met de collega's van Eijsden-Margraten. De collegevergadering, die ik voorzit, verloopt in een goede sfeer. We nemen besluiten over onder andere de aanpak van seksuele straatintimidatie, het meerjarenprogramma Toezicht en Handhaving en de herontwikkeling van een plein in een van onze wijken. De lunch met het college van Eijsden-Margraten is ontspannen en we kijken samen hoe we nog beter kunnen samenwerken. Na de lunch heb ik nog een interview met Dagblad de Limburger samen met de griffier over sessies die we hebben samen met de gemeenteraad om de verhoudingen te verbeteren. Ik sluit de dinsdag af als voorzitter van de raadsvergadering. Een korte agenda, maar volop ruimte voor debat over onder andere statiegeldbakken aan prullenbakken en het schuiven met geld binnen portefeuilles van collegeleden. Om 22.30 uur ga ik huiswaarts.

### Woensdag

Woensdag begint stevast met een uurtje sporten. Met een volle agenda is het zaak om ook fit te blijven. Na wat korte overleggen heb ik een kennismaking en rondleiding op het United World College, de vermaarde internationale school waarvan wij een vestiging in Maastricht hebben. Ik ben onder de indruk van de verhalen van directie en studenten: het is de wereld in het klein op een school en de bijbehorende campus. Na dit imponerende bezoek stap ik in de dienstauto naar Geleen waar de Regiodeal Zuid-Limburg wordt afgetrapt. Met de Regiodeal hebben we afspraken gemaakt over de

kwaliteit van leven, wonen en werken in Zuid-Limburg, waar de landelijke overheid ook geld voor beschikbaar heeft gesteld. De aftrap is bedoeld om te komen van praten en plannen naar concrete initiatieven. Zeer belangrijk want onze toekomst wordt grotendeels bepaald in en door de regio. Wil je in Den Haag meepraten, en wil je echt stappen zetten, dan kun je dat niet meer als stad alleen. In de avond sluit ik nog aan bij de iftar in ons Turks Cultureel Centrum. Een gezellige en leerzame kennismaking met de Turkse gemeenschap in Maastricht.

### Donderdag

Als Zuid-Limburgse gemeenten werken we samen in de Veiligheidsregio, die zich inzet voor de veiligheid en de beheersing van grotere crises in ons gebied. Tijdens de vergadering van het Dagelijks Bestuur bespreken we de gang van zaken. Na deze vergadering lunch ik samen met collega's die betrokken zijn geweest bij het hoogwater in december en de daaropvolgende problemen met de

stuwdam. Veel ambtenaren hebben zich toen ingezet om deze crisis aan te pakken. Ze worden bedankt met een lunch waarbij ik een woordje tot hen richt. Na overleggen over de speeches die eraan zitten te komen en met de Limburgse Regietafel over de spreidingswet, is het tijd voor enige ontspanning: mijn voormalig managementteam veiligheid uit Rotterdam is op bezoek in Maastricht. Ik leid hen rond in het stadhuis en we hebben een gezellig samenzijn.

### Vrijdag

Vrijdag staat ook weer bol van de overleggen: over onder andere de voorbereiding van de domeinvergadering (die voorafgaat aan de raadsvergadering waar de besluiten worden voorbesproken en bediscussieerd), de aanstaande voetbalwedstrijd MVV-Helmond Sport en met een raadslid over iets dat hem op de lever ligt. Samen met staatssecretaris Vivianne Heijnen en wethouder John Aarts mag ik daarna het ambachtscentrum Fiets openen, waar opgehaalde of ingeleverde fietsen een tweede leven krijgen. Met mijn echtgenote bezoek ik tot slot een toneelvoorstelling van een Maastrichtse wijkvereniging. Een luchtige afsluiter van een bewogen week, maar dat is inherent aan het burgemeesterschap en dat maakt dit vak ook juist mooi. Dat daarna een rustig paasweekend volgt zonder afspraken, is evenwel zeer welkom! Op naar vele mooie nieuwe weken voor onze mooie stad! ■



# De verdwijning van Tanja Groen

Door: Saar van Nuland



In de nacht van 31 augustus op 1 september 1993 verdween de toen 18-jarige Tanja Groen, een gebeurtenis die een diepe schok veroorzaakte. Tanja, afkomstig uit het Noord-Hollandse Schagen, stond op het punt om een nieuw hoofdstuk van haar leven te beginnen. Ze had zich ingeschreven voor de studie Gezondheidswetenschappen aan de Universiteit Maastricht en was vol verwachtingen over de avonturen die haar te wachten stonden. De nacht voor het begin van haar studie verdween ze echter spoorloos, en haar familie werd achtergelaten in een angstaanjagende onzekerheid. Sinds deze noodlottige nacht hebben de autoriteiten herhaaldelijk en op diverse manieren gezocht naar Tanja en onderzoek gedaan naar haar verdwijning, maar tot op heden zonder resultaat. Haar verdwijning blijft een onopgelost mysterie dat de harten van velen raakt en de vraagtekens rondom haar lot onbeantwoord laat. De jaren zijn voorbijgegaan, maar de herinnering aan Tanja blijft levendig in de gedachten. Haar vermissingszaak is nooit vergeten.

## De verdwijning van Tanja Groen

Tanja Afra Maria Groen woonde sinds 1 augustus 1993 op kamers aan de Rijksweg in Gronsveld, vlakbij Maastricht. Van 24 tot en met 28 augustus vond een ontgroeningsweek plaats van Studentenvereniging Circumflex, waar Tanja aan deelnam. Op 31 augustus 1993 vond een feestavond plaats, als afsluiting van deze ontgroeningsweek. Dit feest vond plaats op de sociëteit van de studentenvereniging, toen nog gelegen aan de Herbenusstraat in Maastricht.

Op 31 augustus 1993 rond 20.00 uur heeft Tanja nog telefonisch contact met haar moeder in Schagen gehad. Ze laat haar weten dat ze vrijdag in plaats van donderdag de trein naar Schagen zal pakken. Vanaf het feest is ze rond middernacht op haar fiets in haar eentje vertrokken richting het Vrijthof. Op haar kamer in Gronsveld, zo'n tien kilometer verderop, is ze echter nooit aangekomen. Op 1 september 1993 begonnen de lessen en ook hier verscheen ze niet.

Dat ze verdwenen is, is echter nog niet meteen duidelijk. Pas als ze niet in Schagen aankomt én een studente aangeeft dat ze ook niet meer op de universiteit is geweest, gaan bij haar ouders de alarmbellen rinkelen. Bovendien had Tanja gezegd dat ze haar beste vriendin woensdag zou bellen, maar ook dit heeft ze niet gedaan. De ouders van Tanja doen op zaterdagochtend aangifte van vermissing bij de politie in Schagen. Het is onduidelijk welke route Tanja precies heeft genomen, er zijn



meerdere mogelijkheden. Het staat evenmin vast dat zij rechtstreeks richting haar kamer is gefietst, al gaat men daar wel vanuit. Eenmaal in Maastricht rijden de ouders met de politie desalniettemin de route die Tanja vermoedelijk moet hebben genomen. Er worden posters opgehangen, haar kamer wordt onderzocht en studenten worden ondervraagd. Haar bankpas, ov-chipkaart, tas, kleding, sleutels en het liedjesboek dat ze bij zich droeg, zijn nooit teruggevonden. Van haar bankrekening is bovendien nooit meer geld opgenomen. Zelfs haar fiets, een zwartgeverfde damesfiets van het merk Cheesetown, is nooit teruggevonden. De politie gaat er al vanaf het begin vanuit dat er sprake is van een misdrijf, maar er zijn geen concrete aanwijzingen die wijzen op een dader. Wel is er onderzocht of er links gelegd konden worden met eerder veroordeelde moordenaars zoals Willem S. en Marc Dutroux.

### **Zoekacties**

Afgelopen jaren hebben verschillende zoekacties plaatsgevonden in de hoop Tanja te vinden, echter zonder resultaat. In januari 2010 onderzoekt justitie in België of seriemoordenaar Ronald Janssen iets met Tanja's verdwijning te maken heeft. Janssen woonde in de buurt van Maastricht toen Tanja verdween, maar enige betrokkenheid bleek niet het geval. Hij bekende wel vier andere moorden en kreeg levenslang. Ook is er verschillende malen naar de fiets van Tanja gezocht, voor het laatst in 2012. In de zomer van 2012 werd, op aanwijzingen van een wichelroedeloper, een fiets opgedoken uit de Maas. De hoop rees dat dit de fiets van Tanja was, maar dit bleek niet het geval te zijn. Het onderzoek liep weer vast. In juni 2014 zijn in de bossen in Gronsveld door een wandelaar menselijke botten gevonden, die gelinkt werden aan Tanja Groen. Het betrof stoffelijke restanten van een menselijk been. Na grondig onderzoek van het Nederlands Forensisch Instituut bleken deze botten echter niet van Tanja te zijn. Bovendien vond er in 2014 op particulier initiatief een zoekactie plaats, helaas ook zonder resultaat. In augustus 2018 deden de ouders van Tanja – Adrie en Corrie Groen – via Amber Alert een emotionele video-oproep in de hoop zo meer te weten te komen over het

“  
*Tegen de dader willen  
we zeggen: ‘doe alsjeblieft  
je mond open. Of stuur een  
briefje, desnoods anoniem.*

*Waar heb je ons kind  
gelaten?*

lot van hun dochter. Ze wendden zich tot iedereen die op wat voor manier ook maar iets weet. Zo zeiden ze onder andere het volgende: “Tegen de dader willen we zeggen: ‘doe alsjeblieft je mond open. Of stuur een briefje, desnoods anoniem. Waar heb je ons kind gelaten?’” In 22 januari 2020 kwam bij de politie Maastricht een serieuze tip binnen. Het team onderzocht deze informatie. De informatie leidde naar een graf op de begraafplaats van de Katholieke Kerk Heugem, gelegen aan De Beente in Maastricht. Het graf van een man is hierbij geopend, omdat het NFI wilde zoeken naar resten van een vrouw die tegelijk met de man in hetzelfde graf begraven zou zijn. Ook dit onderzoek leidde echter niet tot de vondst van het lichaam van Tanja. In januari 2022 vonden rechtspsycholoog Peter van Koppen en zijn collega-wetenschappers tijdens een zoektocht op de Strabrechtse Heide in het Brabantse Geldrop drie ‘veelbelovende’ plekken waar Tanja mogelijk begraven zou kunnen liggen. Op basis van wetenschappelijke analyses werd onderzoek gedaan. Er werden zelfs graafmachines ingezet, en ook een grondradar en bodemscanner werden gebruikt. Er werd tot grafdiepte gegraven, maar haar lichaam werd niet gevonden. Eind 2022 deden politie en justitie in België en Nederland opnieuw onderzoek naar een eventuele rol die seriemoordenaar Marc Dutroux zou kunnen hebben gehad in de verdwijning van Tanja Groen. Dutroux was in de zaak al veel langer in beeld als mogelijke dader, maar dit onderzoek had nooit iets opgeleverd. Hij kwam in beeld, omdat hij begin jaren negentig naar Maastricht kwam om drugs te kopen. Verder zou hij een contactpersoon in Maastricht hebben gehad en werd in

een van zijn woningen een wegenkaart gevonden waarop Maastricht was omcirkeld. In februari 1997 werden de ouders van Tanja benaderd door de Belgische politie. Ze mochten tussen de spullen die gevonden waren in de Dutroux-affaire zoeken naar sporen van hun dochter. In deze berg van zo'n 4.500 kledingstukken, knuffelbeesten en andere zaken zat echter niets van Tanja. Nederland heeft toch nogmaals in 2022 bij België een rechtshulpverzoek ingediend, waarin gevraagd werd om het onbekende vrouwelijke DNA dat is gevonden in huizen en bestelauto's van Dutroux nu te vergelijken met dat van Tanja. Wederom leverde dit onderzoek niets op.

### **Peter R. de Vries**

In de jaren na de verdwijning heeft Peter R. de Vries in zijn programma meerdere malen aandacht besteed aan de vermissing van Tanja Groen. Hij zette zich jarenlang in voor een oplossing van de zaak en heeft altijd nauw contact met haar ouders gehad. Zo loofde hij op 11 maart 1996 voor het eerst sinds de verdwijning van Tanja in zijn programma 'Peter R. de Vries, misdaadverslaggever' een beloning van € 2.2680,90 euro uit voor de vinder van de fiets van Tanja. In dezelfde aflevering ging Corrie Groen samen met Peter in een helikopter de lucht in boven Maastricht, om zo een goed overzicht te krijgen van de mogelijke fietsroutes die Tanja genomen kon hebben op de betreffende noodlottige nacht. Helaas leidde ook dit niet tot de ontknoping van het verdwijningsmysterie. Vlak voor zijn dood, in juni 2021, zette Peter R. de Vries Stichting de Gouden Tip op om de ultieme poging te doen om de verdwijning van Tanja Groen op te lossen. Dit was een van de laatste publieke acties van de misdaadverslaggever voordat hij werd vermoord. De stichting is na zijn dood omgedoopt in de Peter R. de Vries Foundation. Een jaar lang konden mensen hun tip, al dan niet anoniem, indienen. Het doel was om met een crowdfundingactie één miljoen euro op te halen voor de gouden tip die zou leiden naar het lichaam van Tanja Groen. Alles wat boven dit streefbedrag zou uitkomen, zou voor andere coldcases aangewend worden. De stichting is in het leven geroepen, omdat de beloningen die doorgaans



naar het coldcase team Limburg. Een half jaar nadat het 'jaar van Tanja Groen' officieel eindigde, concludeert de Peter R. de Vries Foundation samen met het coldcase team van de Politie-eenheid Limburg dat de 'gouden tip' die zou moeten leiden naar de vondst van Tanja Groen niet bij de Foundation is binnengekomen. Ondanks de hoge beloning en de vele media-aandacht in Nederland, België en Duitsland werd Tanja niet gevonden. De record-beloning van 1 miljoen werd dan ook niet uitgekeerd, maar werd vrijgegeven om in andere (coldcase) zaken ingezet te worden als beloning of om slachtoffers van misdrijven op andere manieren bij te staan. Het onderzoek vanuit het coldcase team Limburg naar Tanja Groen gaat onverminderd door.

Op 31 augustus 2021 is op initiatief van studentenvereniging Circumflex en Stichting de Gouden Tip een stille tocht voor Tanja Groen georganiseerd. Tanja verdween toen 28 jaar geleden, exact op die dag. De stille tocht stond in het teken van de verdwijning van Tanja en was eveneens een ode aan de jarenlange inzet van Peter R. de Vries

voor de verdwijningszaak. Honderden mensen, waaronder veel studenten, liepen mee in de stille tocht. De ouders van Tanja Groen en familie en bekenden van Peter R. de Vries liepen voorop. Een van de sprekers was de dochter van Peter R. de Vries, Kelly. Ze maakte bekend dat ze het stokje zou overnemen van haar vader als voorzitter van Stichting de Gouden Tip. Ook de moeder van Tanja Groen voerde het woord. "Het is onze diepste wens om haar thuis te brengen. We hebben lang genoeg gewacht. Dus alsjeblieft, zeg het als je iets weet!"

### Conclusie

De verdwijning van Tanja Groen op 31 augustus 1993 blijft een onopgelost mysterie dat niet alleen haar familie, maar ook de gehele gemeenschap diep raakt. Ondanks herhaalde zoekacties, uitgebreide onderzoeken en zelfs internationale samenwerkingen, blijft haar lot onbekend en haar vermissing een open wond in de harten van velen. De zoektocht naar antwoorden heeft vele wegen bewandeld, maar tot op heden heeft geen enkele inspanning geleid tot het vinden van Tanja of het

achterhalen van de omstandigheden rondom haar verdwijning. Vanaf juni 2021 werd een jaar gekenmerkt door een laatste, grootschalige poging om de zaak op te lossen, aangedreven door de inzet van Peter R. de Vries en zijn stichting. Helaas leverde deze inspanning niet het gewenste resultaat op, en hoop op het vinden van Tanja blijft onverminderd groot. De stille tocht op 31 augustus 2021, georganiseerd ter nagedachtenis aan Tanja en als eerbetoon aan Peter R. de Vries, illustreert de onvermoeibare strijd van velen om gerechtigheid en antwoorden te vinden. Hoewel de tijd verstrijkt, blijft de vastberadenheid om de waarheid te achterhalen onverminderd, gedragen door de hoop dat ooit recht zal worden gedaan aan Tanja Groen en haar geliefden. ■

# Kennismaken met Loyens & Loeff

**Studeer jij Nederlands recht, notarieel recht, fiscaal recht en/of fiscale economie? Wil jij met mensen werken die ambitieus, gedreven en gefocust zijn; zowel op werk als daarbuiten? En ben jij op zoek naar een baan waar je volledig jezelf kan zijn? Maak dan nu kennis met Loyens & Loeff!**

**Bij Loyens & Loeff hoef je je persoonlijkheid niet uit te schakelen zodra je 's ochtends je computer aanzet. Wij zijn niet op zoek naar zomaar studenten en starters. Wij willen jou en jouw talent, precies zoals je bent. It's all about personality!**

## **Kennismaken met Loyens & Loeff**

Loyens & Loeff is altijd op zoek naar nieuw talent in het Nederlands recht, notarieel recht, fiscaal recht en/of de fiscale economie. Daarom bieden wij verschillende mogelijkheden aan om met ons kennis te maken: van stages, werkstudentschappen, business courses en andere evenementen voor studenten, tot een heuse Introduction Academy voor starters.

## **Over Loyens & Loeff**

Loyens & Loeff is een onafhankelijke dienstverlener, gespecialiseerd in juridisch en fiscaal advies aan ondernemingen, financiële instellingen en overheden. De intensieve samenwerking tussen advocaten, belastingadviseurs en notarissen maakt ons uniek. We adviseren naar het Benelux en Zwitsers recht en zijn vertegenwoordigd in de belangrijkste financiële centra van Europa, Azië en de Verenigde Staten.

## **Contact**

Wil je nader kennismaken of solliciteren? Neem dan een kijkje op **loyensloeffcareers.com** of neem contact op met één van onze recruiters:

**Livia 't Hoen** (civiel): livia.t.hoen@loyensloeff.com, +31 10 224 62 56

**Willem Hillenaar** (civiel): willem.hillenaar@loyensloeff.com, +31 20 578 54 56

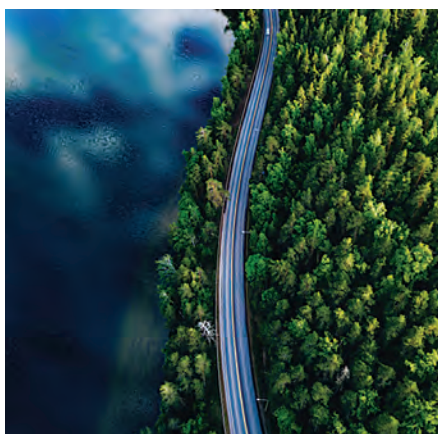
**Elisabeth Visser** (fiscaal): elisabeth.visser@loyensloeff.com, +31 20 578 53 21

# OPRECHT OPMERKELIJK

## Natuur helpt echt tegen stress

Door: Jill Senden

Veel mensen trekken in de weekenden massaal naar bos, zee of heide. De bevindingen van psychologe Daphne Meuwese benadrukken de therapeutische kracht van de natuur bij het bestrijden van stress. Haar onderzoek wijst uit dat zelfs kortstondige blootstelling aan natuurlijke omgevingen een aanzienlijk positief effect heeft op het humeur en het vermogen om emoties te verwerken. De verklaringen voor dit fenomeen variëren van evolutionaire predisposities tot psychologische associaties uit de kindertijd. Mensen lijken een aangeboren neiging te hebben om positief te reageren op niet-bedreigende natuur, mogelijk vanwege een evolutionaire band met de natuurlijke wereld. Bovendien lijkt de rustgevende aard van de natuur en de geringe eis tot actieve betrokkenheid de hersenen de kans te geven tot ontspanning te komen. De praktische implicaties van dit onderzoek zijn relevant voor het bevorderen van welzijn in de samenleving. Zelfs enkele minuten doorbrengen in een natuurlijke omgeving, of het nu buiten in het



park is of binnen bij een kamerplant, kan een aanzienlijk verschil maken in het verminderen van stress en het bevorderen van emotioneel welzijn. Meuwese benadrukt echter dat een wandeling in de natuur het krachtigste effect heeft, gezien de combinatie

van natuurlijke omgeving en fysieke activiteit, die beide gunstig zijn voor humeur en stressniveau.

## Pizza droom of nachtmerrie?

Door: Julia Gest

Een pizza op zijn tijd, daar houdt bijna iedereen wel van. Een toestroom van pizza's klinkt voor sommige mensen als een droom, voor de Canadese Justin Rybicki werd het een nachtmerrie. De Canadees beweert slachtoffer te zijn van een slechte grap. Al een half jaar lang worden er namelijk pizza's bij hem bezorgd, zonder dat hij die besteld heeft.



Afgelopen november stond Justin op het punt om naar zijn familie te gaan toen er aangebeld werd. Voor de deur stond een bezorger met een grote bestelling pizza's van meer dan honderd dollar. Binnen 72 uur kreeg Justin nog drie bezorgers aan de deur met tassen vol niet-bestelde pizza's. Hij liet zichzelf op de zwarte lijst zetten van de pizzeria en deed aangifte. Dit hielp niet veel want in de maanden die volgden bleven de pizzabestellingen hem om zijn oren vliegen, ze werden zelfs geleverd op zijn werk. Volgens Justin bedraagt de totale waarde van de bestelde pizza's inmiddels meer dan 700 euro. Hij zegt zelf geen idee te hebben wie achter de grap zit.

## Stukje kauwgom doorbraak in 44-jarige moordzaak

Door: Zoë Surig

Op 15 januari 1980 werd de negentienjarige Barbara Tucker 'ontvoerd, seksueel misbruikt en doodgeslagen' in de Amerikaanse staat Oregon. Haar lichaam werd de volgende ochtend gevonden bij een parkeerplaats door andere studenten die onderweg waren naar de les. Na autopsie van het lichaam van Tucker is er een DNA-profiel gemaakt op basis van DNA-sporen die werden aangetroffen, dit leverde destijds niet veel op. Pas na enkele tientallen jaren kwam er een doorbraak in het onderzoek.

Na een uitgebreide analyse van het aangetroffen DNA kwam Robert Plympton (60) in beeld als verdachte. Op basis van de resultaten uit het onderzoek, hield de politie Plympton goed in de gaten. Op een dag heeft de politie een uitgespuwd stuk kauwgom van Plympton te weten bemachtigen. Na onderzoek van dit stuk kauwgom bleek dat het DNA van de kauwgom overeenkomt met het profiel dat werd gezocht. In maart 2021 werd Plympton gearresteerd, drie jaar later in maart 2024, werd Plympton veroordeeld voor moord met voorbedachten rade. Het is nog onduidelijk welke straf Plympton krijgt toegewezen, die uitspraak volgt in juni.



## 'Treinmachinist laat passagiers gestrand achter'

Door: Saar van Nuland

Een treinmachinist in het noorden van Spanje liet een trein met tachtig passagiers achter op een klein station, omdat hij vond dat hij genoeg had gewerkt. Dit incident vond plaats op de avond voor het Paasweekend,



op weg van Madrid naar León. De trein strandde 61 kilometer voor zijn eindbestemming. Voordat de machinist vertrok, riep hij om dat de trein even niet verder kon, omdat het spoor gestremd was. Passagiers ontdekten de verdwijning van de machinist pas toen zij na een lange vertraging gingen kijken wat er aan de hand was. Op de schermen verscheen daarna de mededeling dat de machinist zijn werktijd had overschreden en dat er zelf alternatief vervoer geregeld moest worden. Uiteindelijk zijn de passagiers ruim twee uur later opgehaald met bussen en naar hun eindbestemming gebracht. Een van de passagiers deelde het verhaal met de media, omdat hij na zijn verbazing over de actie van de machinist, nog verbaasder was over de reactie van zijn werkgever. De Spaanse staatstreinmaatschappij verdedigde de machinist namelijk door te stellen dat hij inderdaad een te lange werkdag had.

## Moment of fame

Door: Jeroen Beelen

Ontslagen worden op je werk is natuurlijk heel vervelend. Er kunnen zeer uitlopende redenen zijn voor een werkgever om een medewerker te ontslaan. In de Duitse stad München deed zich echter wel een heel vreemd voorval voor. Een 51-jarige medewerker van een museum in München had altijd de ambitie om zelf door te breken in de kunstwereld. Om deze ambitie te bereiken had hij een heel slim plan.



Als medewerker van het museum had de man buiten openingstijden toegang tot alle ruimtes van het museum. Op een vroege ochtend voor de opening van het museum rook de man zijn kans. Hij boorde twee gaatjes in de muur van het museum en hing een zelfgemaakt schilderij op. Het schilderij heeft vervolgens de hele dag aan de muur gehangen. Hoewel de man hoopte op zijn doorbraak in de kunstwereld, kon het museum het grapje niet echt waarderen. De man is ontslagen en wordt verdacht van het beschadigen van de muur van het museum. Het museum zelf kwam uiteindelijk ook nog met een pijnlijke toevoeging aan dit verhaal: ze hadden in de hele dag geen 'positieve feedback' ontvangen over het kunstwerk. Misschien een andere hobby kiezen dus.

## Russ Cook is de eerste persoon die de hele lengte van Afrika rent.

Door: Cédric Vanden Berghe

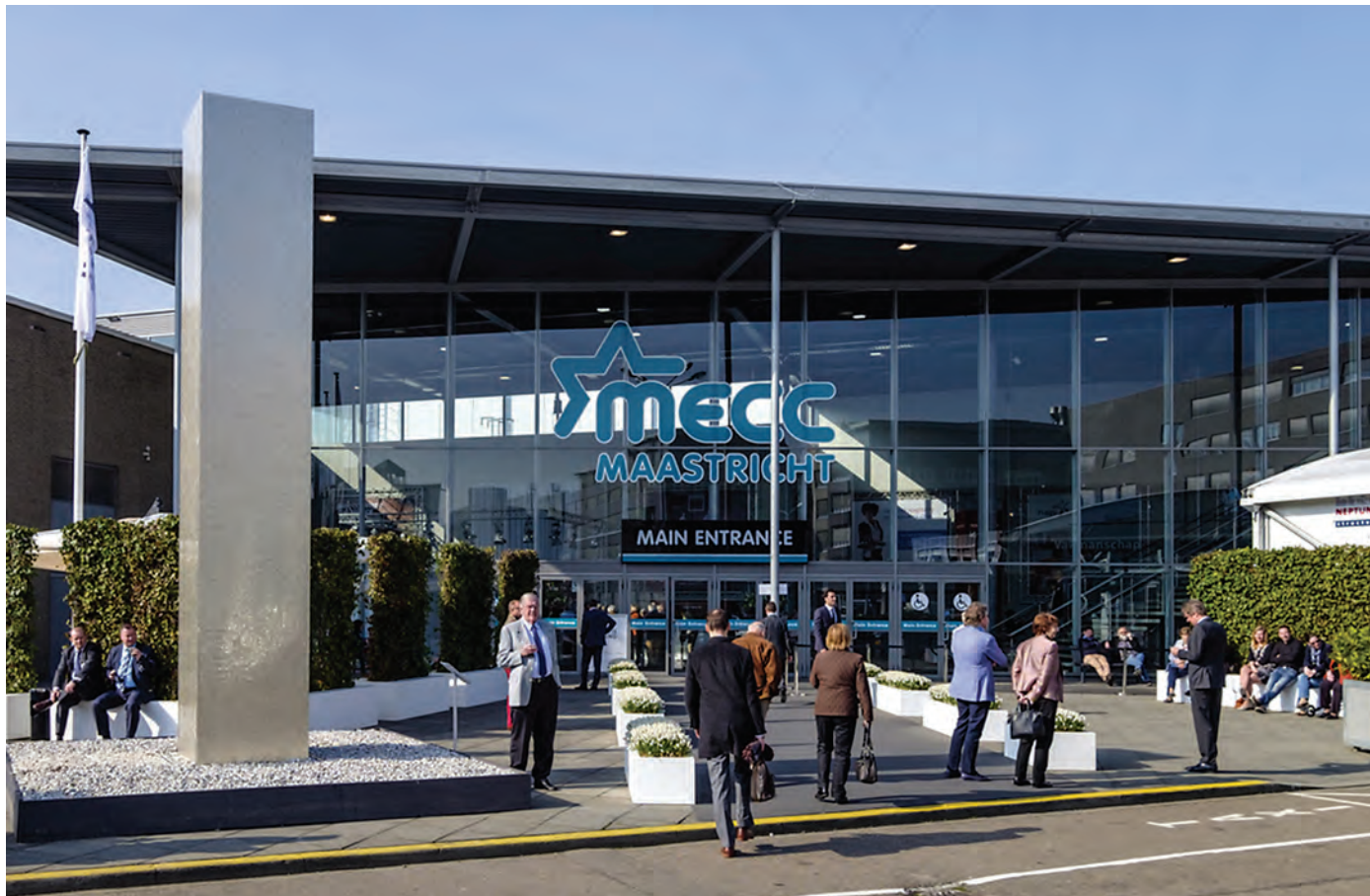
De Britse ultraloper Russ Cook is na 16.294 kilometer de eerste persoon ooit die de gehele lengte van het continent Afrika heeft gerend. Extreme uitdagingen waren niet iets nieuws voor Cook. Zo rende hij al eerder van Azië naar Engeland, waar hij 71 marathons liep in 66 dagen. Tijdens zijn missie op het Afrikaanse continent deed hij er nog een schepje bovenop: hij rende 386 marathons in minder dan een jaar.



Zijn historische tocht ging, zoals al viel te verwachten, niet over rozen. Tijdens zijn tocht werd hij ziek, raakte hij ondervoed en werd hij beroofd. In Congo werd Cook zelfs ontvoerd door gewapende mannen, zijn ontvoerders namen hem diep mee de jungle in. Na onderhandelingen met zijn team werd hij vrijgelaten; de dag erna rende hij weer 60 kilometer. Vlak voor de finish dreigde de missie toch nog te falen: Cook zou geen visum kunnen krijgen voor Algerije. Dankzij een campagne op sociale media kreeg Cook uiteindelijk toch een visum toegewezen en finishte hij. Hij rende 386 marathons in 352 dagen, waarbij hij €667.000 voor het goede doel heeft opgehaald. ■

# De TEFAF roof en internationale politie samenwerkingen

Door: Cédric Vanden Berghe



Jaarlijks vindt de TEFAF, een vooraanstaande kunstbeurs, plaats in Maastricht. De beurs is ingericht voor kunstliefhebbers met zowel een grote als een kleine portemonnee, om de collectie te bekijken (of kopen) met een waarde die in de miljoenen al dan niet miljarden ligt. Op 28 juni 2022 staat deze doorgaans vredige beurs in Maastricht op zijn kop. Vier keurig geklede mannen, gewapend met een sloophamer en (ogenschijnlijk) vuurwapens, beroven de TEFAF op klaarlichte dag. Met de sloophamer breken ze de glazen vitrines open en roven voor miljoenen aan juwelen. Het gaat mogelijk om een pronkstuk ter waarde van 27 miljoen euro. Binnen enkele minuten staan de overvallers weer buiten en vluchten de grens over. In de twee jaar die volgt wordt een grootschalig politieonderzoek opgezet. Binnen dit onderzoek werken verschillende partijen samen. Zo doet de Nederlandse Politie onderzoek samen met de Belgische Politie, Duitse Politie, Europol en Interpol. Maar hoe verhouden deze opsporingsdiensten zich tot elkaar? En hoe werken ze samen om georganiseerde criminaliteit zoals de TEFAF roof op te lossen? Dit artikel biedt een overzicht ten aanzien van internationale samenwerking tussen opsporingsdiensten.

## De roof

Het is de vijfde dag van de prestigieuze TEFAF-beurs in Maastricht. De beurs is bezaaid met geïnteresseerde liefhebbers van kunst of geïnteresseerde kopers op zoek naar een waardevolle investering. De beurs is 'publieksvriendelijk': er zijn dus nergens detectie poortjes en er wordt amper gefouilleerd. Vier

mannen in driedelige pakken met Britse petten druppelen verdeeld de kunstbeurs binnen en lopen door de menigte over de beurs. Ze verzamelen zich en beginnen aan hun razendsnelle operatie. Ze hebben het gemunt op de vitrine van de Londense juwelier Symbolic & Chase. De juwelier staat er bekend om dat zij de meest extravagante stukken juweel meeneemt

naar de beurs, de overvallers zijn goed voorbereid.

De taken zijn onderling duidelijk verdeeld. Twee mannen zijn verantwoordelijk voor het openen van de vitrines en één van de mannen begint hier dan ook met een sloophamer op in te slaan. De andere twee heren houden de menigte onder controle met behulp van vuurwapens.

Een van de heren draagt een mini-uzi, maar op basis van observaties van wapenexpert Jan van Driel blijkt dit een speelgoedwapen te zijn. Van Driel zegt hierover: "Elk model uzi heeft bovenop een spanknop. Die ontbreekt echter bij deze uzi. Met meerdere deskundigen heb ik de beelden bekeken en we komen allemaal tot de conclusie: dit is geen echt wapen. Een echte uzi is bovendien veel te zwaar om aan je riem te hangen. Je broek zou ervan afzakken." Het gebruik van een nepwapen is niet zo gek als het lijkt, het is puur bedoeld om mensen af te schrikken, niet om iemand te doden. Als er later een rechtszaak komt, is het risico op een hogere straf ook kleiner. De overvallers slaan drie vitrines kapot en stoppen de buit in hun zakken. In de menigte probeert een man een bloemenvaas te gooien naar de overvallers, maar hij wordt afgeschrikt door de bedreiging met een vuurwapen. De hele overval duurt niet langer dan twee minuten, daarna maken de overvaller zich rustig uit de voeten. De overvallers maken uiteindelijk het volgende buit: diamanten oorbellen ter waarde van 4,5 miljoen euro en het topstuk van de juwelier: een parelsnoer met een Colombiaanse smaragd en een gele, 114-karaats diamant. Via een looproute bestemd voor personeel komen de overvallers aan de andere kant van het MECC-complex uit, daar staan twee elektrische steps op hun te wachten. Twee aan twee klimmen de overvallers op de steps en rijden door Randwijk over een fietspad met paaltjes, ideaal om achtervolgende politieauto's af te schudden. Aan het einde van het fietspad staat naast een kinderdagverblijf een vluchtauto te wachten, daarna verdwijnen de overvallers. De politie-eenheden van België en Duitsland worden ingelicht over de vluchtende overvallers en er wordt een grootschalig opsporingsteam ingezet.

In het onderzoek wordt onder regie van Europol (hierover zo meer) met meerdere Europese landen samengewerkt waar soortgelijke overvallen hebben plaatsgevonden. Het onderzoek richt zich voornamelijk op de analyse van het beschikbare beeldmateriaal, getuigenverklaringen, forensische sporen, vluchtroutes, verblijfplaatsen en vluchtvoertuigen.

Maar hoe worden deze onderzoeken opgezet? En hoe wordt informatie uitgewisseld door politie-eenheden? Internationale politiesamenwerkingen worden doorgaans wettelijk geregeld via bilaterale en multilaterale verdragen. Een multilateraal verdrag is een verdrag met verschillende partijen. Dat kunnen bijvoorbeeld andere landen zijn, maar ook internationale organisaties zoals de Verenigde Naties. Een bilateraal verdrag is een verdrag met één andere partij. Om een beter zicht te krijgen op hoe de politie ten aanzien van de TEFAF roof heeft kunnen samenwerken, worden deze verdragen uitgelegd. Hiervoor is het belangrijk om de samenwerkingsverdragen tussen Duitsland en België uit te leggen.

#### **Multilaterale verdragen**

Tussen Nederland, België en Luxemburg is een multilateraal verdrag gesloten dat de politiesamenwerking tussen deze landen regelt. Het Verdrag aangaande de uitlevering en de rechtshulp in strafzaken tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden regelt de samenwerking binnen de Benelux op het gebied van strafrechtelijke aangelegenheden. Zo wordt in hoofdstuk I van het verdrag overeengekomen hoe de landen elkaar wederzijds personen uitleveren. Het gaat hier op personen die door de rechterlijke autoriteiten van de verzoekende partij worden vervolgd terzake van een strafbaar feit of gezocht wordt tot tenuitvoerlegging van een straf of maatregel. In hoofdstuk II wordt in het verdrag overeengekomen dat de landen zich verbinden om elkaar wederzijds zo ruim mogelijke rechtshulp te verlenen in elke procedure die betrekking heeft op strafbare feiten. Hieronder valt dus ook het verlenen van informatie ten aanzien van de criminelen die tijdens de roof zijn gevlucht.

#### **Bilaterale verdragen**

Het belangrijkste verdrag op het gebied van internationale samenwerking tussen Nederland en Duitsland is het Verdrag betreffende de grensoverschrijdende samenwerking tussen de politie van de Bondsrepubliek Duitsland en de politie van het Koninkrijk der Nederlanden. Het verdrag richt zich



*De beurs is*

*'publieksvriendelijk':*

*er zijn dus nergens detectie poortjes en er wordt amper gefouilleerd.*

voornamelijk op de samenwerking tussen de politieautoriteiten van beide landen bij het bestrijden van grensoverschrijdende criminaliteit, zoals drugshandel, mensensmokkel en terrorisme. In titel II van het verdrag wordt besproken op welke wijze er door de landen samengewerkt wordt. Zo wordt er onder andere intensief informatie uitgewisseld, samengewerkt op het gebied van opleiding en bijscholing en wordt bewijsmateriaal veiliggesteld in spoedeisende gevallen. Tevens mag een achtervolging van criminelen tot 150 kilometer in het territorium van de verdragsluitende partijen doorgezet worden. Buiten bilaterale en multilaterale verdragen wordt informatie-uitwisseling van verschillende politie eenheden ook door verschillende organisaties georganiseerd. De twee voornaamste diensten die zijn betrokken in het onderzoek naar de TEFAF roof, zijn Europol en Interpol. Deze organisaties zijn verantwoordelijk voor het bijhouden van een internationale informatiedatabase ten aanzien van politieonderzoek. Ter illustratie van deze organisaties zullen zij hieronder worden uiteengezet:

#### **Europol**

Namens de Europese Unie (hierna: EU) is de European Police Office (Europol) een agentschap voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving. Europol heeft als rol om de nationale politiediensten te ondersteunen ten aanzien van de bestrijding van zware internationale criminaliteit en terrorisme. Belangrijker nog, zij organiseert de informatie-uitwisseling tussen de politiediensten van alle lidstaten van de EU (én Noorwegen, wat geen lid is van de EU). Europol heeft geen uitvoerende macht. Dit houdt in dat zij uitsluitend een ondersteunende

dienst is ten behoeve van de EU-lidstaten. Europol heeft niks te zeggen in onderzoeken of het arresteren van verdachten. Europol is kortgezegd een knooppunt voor informatie over internationale criminaliteit in Europa. Europol heeft ongeveer honderd misdaadanalisten in dienst en heeft daarmee een van de grootste analyse capaciteiten in de EU.

### Interpol

De grotere broer van Europol is de International Criminal Police Organisation (Interpol). Bij Interpol zijn niet alleen Europese landen aangesloten, maar zij telt ook 192 lidstaten over de hele wereld. Deze organisatie is opgericht in 1923 naar aanleiding van een spraakmakend Frans onderzoek, waar voor het eerste verschillende districten samenwerkten in het onderzoek. Nadat Interpol in handen viel van Nazi-Duitsland en werkte voor de Gestapo, viel de inlichtingendienst na de oorlog in handen van de geallieerden. Sindsdien is de organisatie uitgegroeid tot een van de grootste inlichtingendiensten van de wereld. Interpol is een internationale organisatie die zich bezighoudt met het ondersteunen van politieorganisaties. De hoofdtaak



*De twee voornaamste diensten die zijn betrokken in het onderzoek naar de TEFAF roof, zijn Europol en Interpol.*

van Interpol is het organiseren van informatie-uitwisseling tussen politiediensten van de aangesloten landen. Interpol ontwikkelde het I-24/7 systeem, een wereldwijd politiecommunicatiesysteem. Het systeem verbindt Interpol met alle aangesloten nationale centrale diensten van de lidstaten. Hierdoor ontstaat er een wereldwijd netwerk georganiseerd voor politie-informatie en kunnen gerechtelijke diensten van alle lidstaten direct toegang krijgen tot deze database. Daarnaast functioneert het berichtensysteem van Interpol ook ter alarmering voor de nationale



politiediensten voor bijvoorbeeld voortvluchtige criminelen. Verder onderhoudt Interpol de opsporingslijst voor voortvluchtige misdadigers op de 'rode lijst'. De financiering van Interpol is voornamelijk afkomstig van landenbijdragen en bijdragen van grote multinationals.

### De opsporing

Als gevolg van de samenwerking heeft het onderzoeksteam na een jaar een beeld op wie de overvallers zijn, het gaat om een groep afkomstig uit de Balkan. De zogenoemde Pink Panther bende is een opererende groep die zich heeft gespecialiseerd in het roven van dure juwelen. De bende is verantwoordelijk voor meer dan honderdvijftig roofovervallen in meer dan twintig landen over de hele wereld. Specialisten gaan ervan uit dat de groep naar schatting meer dan 500 miljoen dollar heeft buitgemaakt. Interpol gaat ervan uit dat de groep bestaat uit tweehonderd leden afkomstig uit het zuiden van Servië. De Nederlandse Politie meldde begin vorig jaar dat een van de sieraden inmiddels ook is teruggevonden door de politie. Het betreft niet het (bekende) sieraad met de grote, gele diamant. Met het aantreffen van het sieraad kan het onderzoeksteam een grote stap in het onderzoek zetten. Hierbij geven experts ook aan dat het gebruikelijk is dat de juwelen niet meer in de originele staat worden teruggevonden. De juwelen worden doorgaans uit elkaar gehaald en vermaakt in andere sieraden, om die

reden is de kans dat de juwelen in een intacte staat worden aangetroffen klein.

### Conclusie

Wanneer we de TEFAF roof als uitgangspunt nemen, kan een duidelijke tekening worden gemaakt van hoe internationale opsporingsoperaties worden uitgevoerd. Binnen Europa wordt door Europol de regie over deze samenwerkingen geregisseerd, op een mondiale schaal wordt dat gedaan door Interpol. In deze zaak waren zowel Europol als Interpol betrokken, dus een combinatie van de organisaties is ook gebruikelijk. Via deze organisaties wordt bijvoorbeeld informatie betreffende de overvallers of bewijsmateriaal vastgesteld en gedeeld tussen de nationale politie-eenheden. Deze nationale politie-eenheden ondersteunen elkaar in de opsporing van internationale criminaliteit. Op welke wijze de politie-eenheden elkaar ondersteunen staat vastgelegd in bilaterale- of multilaterale verdragen. In deze verdragen beloven staten elkaar te ondersteunen in het uitvoeren van arrestaties, criminelen uit te wisselen, bewijsmateriaal te delen en elkaar te ondersteunen in politieopleidingen en bijscholing. Tot slot werd bekend dat een half miljoen euro is uitgelooft voor de gouden tip naar de overvallers. Mocht u dan toch twee jaar geleden iets hebben gezien wat de doorslag kan geven in de zaak, verdient u er ook nog een leuk zakcentje aan. ■



# BIJDRAGE STUDIEVERENIGINGEN



VROUWENRECHTSWINKEL  
MAASTRICHT



06-58922879



Franciscus Romanusweg 52  
Maastricht



vrouwenrechtswinkelmaastricht  
@hotmail.com



vrouwenrechtswinkelmaastricht.nl



vrouwenrechtswinkelmaastricht



Stichting Vrouwenrechtswinkel  
Maastricht

## Stichting Vrouwenrechtswinkel Maastricht

Waarde lezer,

Middels deze editie van de JiBulletin hebben wij de eer om u kennis te laten maken met Stichting Vrouwenrechtswinkel Maastricht. Stichting Vrouwenrechtswinkel Maastricht is een laagdrempelig juridisch hulporgaan voor vrouwen in Maastricht en omgeving. Sinds 1993 geven wij gratis juridisch advies aan vrouwen die ons per mail, persoonlijk of telefonisch om advies vragen. De zaken die behandeld worden, betreffen vrijwel alle rechtsgebieden, van personen- en familierecht tot huurrecht en arbeidsrecht.

Ons team bestaat uit enthousiaste, vrouwelijke rechtenstudenten, van zowel de Universiteit Maastricht als Zuyd Hogeschool. Onze inloopsprekuren zijn op donderdagavond van 19:00 tot 21:00 en vrijdagochtend van 10:00 tot 12:00. Tijdens deze inloopsprekuren zijn twee van onze vrijwilligsters aanwezig om persoonlijk, telefonisch of per mail vragen te beantwoorden.

Behalve het geven van gratis juridisch advies, gaan wij op bezoek bij advocatenkantoren. Hiermee creëren wij een omgeving waarin studenten praktijkervaring op kunnen doen en hun juridische kwaliteiten verder kunnen ontwikkelen. Zo kunnen wij ervoor zorgen dat wij het beste uit onszelf halen, zodat wij naar ons beste kunnen andere vrouwen kunnen helpen.

Met vriendelijke groet,

Merle Engelen, Anniek Paulssen en Saar van Nuland

Bestuur Stichting Vrouwenrechtswinkel Maastricht 2023-2024



**Integrand** is een landelijke non-profit organisatie voor en door studenten. Wij streven ernaar om het meest professionele studentennetwerk van Nederland te zijn. Op persoonlijke en toegankelijke wijze verbinden wij ambities van academische studenten en bedrijven met elkaar.

Tijdens of na je studie relevante ervaring opdoen bij een interessant bedrijf? Wij zoeken de stage, het werkstudentschap, het traineeship of de startersfunctie die perfect bij jou past. Wij bemiddelen voor alle studierichtingen en gedurende het proces zullen we je voorzien van tips om ervoor te zorgen dat jij aangenomen wordt voor aan topstage! Er zijn natuurlijke meerdere manieren om ervaring op te doen. Naast stages verzorgen wij trainingen om je sociale- en professionele skills een boost te geven. Ook organiseren wij interessante carrière evenementen, waarin je bedrijven kunt ontmoeten. Daarnaast checken wij CV's, organiseren wij LinkedIn fotoshoots, geven wij advies en nog veel meer. Kortom, wij stomen je helemaal klaar voor je toekomstige carrière!

Interesse in een van deze gratis diensten? Neem een kijkje op [www.integrand.nl](http://www.integrand.nl) om te zien wat wij allemaal voor je kunnen doen! Mocht je nog vragen hebben, dan kun je ons bereiken via tel: 043-3883954, via e-mail: [maastricht@integrand.nl](mailto:maastricht@integrand.nl) of kom gezellig langs op ons kantoor aan de Tongerseweg 43.

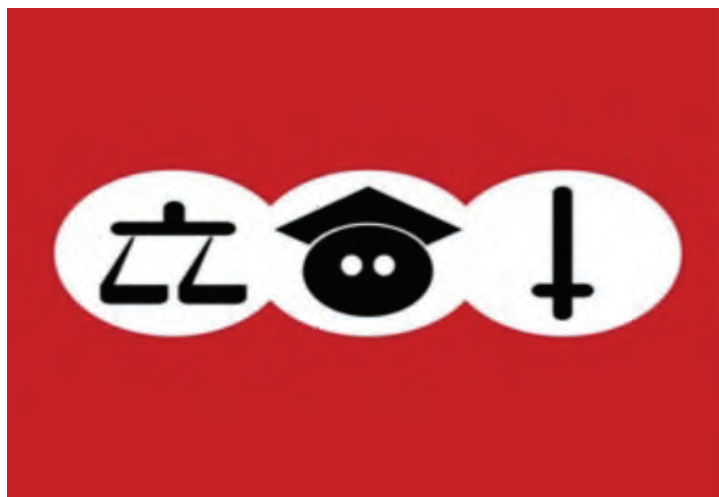
# UniPartners

UniPartners biedt studenten een waardevolle bijbaan waar je ervaring op kan doen in de praktijk door projecten uit te voeren bij bedrijven! Leer meer over consultancy en het contact met bedrijven of kom naar één van onze inhouse-dagen



## WORD STUDENT CONSULTANT!

Meer weten? [www.unipartners.nl/maastricht](http://www.unipartners.nl/maastricht)



Het Studenten Rechtsbureau Maastricht geeft sinds de jaren 90 gratis juridisch advies aan studenten. Dit wordt mogelijk gemaakt door 15-20 enthousiaste universitaire rechtenstudenten die zich vrijwillig voor het Rechtsbureau inzetten naast hun studie. Het Studenten Rechtsbureau Maastricht is onderdeel van de landelijke stichting rechtshulp.

Het Rechtsbureau richt zich voornamelijk op het beantwoorden van vragen over huurrecht, onderwijsrecht, arbeidsrecht en consumentenrecht. Omdat onze medewerkers breed geschoold zijn, kunt u uiteraard ook met andere soorten juridische problemen bij ons terecht.

## “Live, Laugh, Law”



Rond deze tijd van het jaar komt het relatievermogens –en erfrecht aan bod in het bachelorprogramma Rechtsgeleerdheid en Fiscaal Recht. Het is een onderdeel in Semester 4 waar ik best wel enthousiast van word. Tijdens het tutoroverleg gaat het al snel over onze eigen relaties en die van onze familie en vrienden. De een is gehuwd, de ander woont samen en weer een ander heeft een geregistreerd partnerschap. Het zorgt ook voor een leuke discussie in de onderwijsgroep. Iedereen heeft wel iets te melden; gescheiden ouders, halfbroertjes –en zusjes, twee vaders of twee moeders. Een geschenk voor de tutor want dat belooft een vruchtbare voorbespreking.

Het relatievermogensrecht is de afgelopen jaren aan veranderingen onderhevig geweest. Dat is niet vreemd, want de relaties van nu zijn anders dan relaties van 40, 30 of zelfs 20 jaar geleden. Hoe het merendeel van de ouders van studenten gehuwd is (of ooit gehuwd was) is de wens om ooit te trouwen bij veel jongvolwassenen niet meer zo sterk.

Hoe komt dat? Onder andere omdat het huwelijk niet zo noodzakelijk is als vroeger. Loop een van mijn

onderwijsgroepen binnen en je omringt je met voornamelijk vrouwen. Intelligente en getalenteerde vrouwen die nu en in de toekomst voor zichzelf kunnen zorgen. Ze hebben het huwelijk in ieder geval niet nodig voor financiële zekerheid.

Of ze ooit willen trouwen? Ja hoor, om de liefde te vieren. Voor die mooie jurk en een leuk feestje met familie en vrienden. Geen van hen zal waarschijnlijk, ondanks tweedejaars rechtenstudent, de rechtsgevolgen van het huwelijk noemen als eerste reden om te trouwen.

Een keerzijde is dat deze studenten (momenteel) en een heleboel andere mensen zich onvoldoende bewust zijn van die rechtsgevolgen. Sinds 2018 trouw je, indien je niets regelt, in beperkte gemeenschap van goederen. Kort door de bocht, alles wat van jou was voor het huwelijk, blijft van jou en hetzelfde geldt voor je echtgenoot. Daarnaast komt een erfenis of schenking van bijvoorbeeld je ouders ook alleen aan jou toe, tenzij je ouders er uitdrukkelijk voor kiezen dat deze erfenis of schenking ook toekomt aan je echtgenoot. Dat klinkt best prima, maar desalniettemin doe je er goed aan een bezoekje aan de notaris te brengen voordat je dat leuke feestje organiseert en die mooie witte jurk aanschaft. Want, hoe mooi het feest en de jurk ook waren, feit blijft dat momenteel bijna 40% van de huwelijken eindigt met een echtscheiding (die opvallend genoeg in 70% van de gevallen door de vrouw wordt verzocht).

De periode waarin je elkaar alles gunt en alles met elkaar wilt delen is voorbij en om een jarenlange strijd te voorkomen, helpt het als je je ten tijde van de huwelijksluiting hebt laten voorlichten en zaken, ook rekening houdend met een eventuele scheiding, goed hebt geregeld. Het is niet romantisch maar je doet er verstandig aan te trouwen alsof je gaat scheiden.

Naast het wel of niet kiezen voor het huwelijk, valt me de laatste tijd

een andere trend op. Steeds meer koppels kiezen voor een geregistreerd partnerschap. Het geregistreerd partnerschap is op grond van art. 1:80b BW nagenoeg gelijk aan het huwelijk, behalve dat de beëindiging van een geregistreerd partnerschap zonder tussenkomst van de rechter kan mits er geen minderjarige kinderen zijn. Een nadeel is dat het geregistreerd partnerschap in het buitenland niet altijd erkend wordt.

Het geregistreerd partnerschap werd ooit ingevoerd voor homoseksuele koppels, omdat zij destijds niet de mogelijkheid hadden om te huwen. Tegenwoordig hebben zij deze mogelijkheid gelukkig wel en krijg ik het idee dat het geregistreerd partnerschap soms als een “light-variant” op het huwelijk wordt gebruikt. Het geregistreerd partnerschap wordt beschouwd als de juridische verbintenis om (alvast) het een en ander goed te regelen, terwijl het huwelijk wordt gezien als de romantische verbintenis. Wel alvast kiezen voor de rechtsgevolgen, maar nog niet voor het feestje, de jurk en ‘tot de dood ons scheidt’. Tot de dood ons scheidt wordt overigens al jaren niet meer gebruikt in de officiële trouwbelofte vanwege het hoog aantal scheidingen. De romantiek wordt bewaard voor de échte grote dag: het geregistreerd partnerschap omzetten in het huwelijk.

Over een niet al te lange tijd word ik 30. Ik herinner me nog goed de discussie over het huwelijk in mijn onderwijsgroep tijdens mijn studententijd. Wie wel wilde trouwen en wie niet. Het leek iets dat nog heel ver weg was. Ondertussen kan ik geen Facebook of Instagram openen zonder aankondiging van een huwelijk of baby. Afgelopen zomer trouwde ook een van mijn beste vriendinnen. Het was een geweldig feest en ze droeg een prachtige jurk. Zij en haar man hebben nooit een notaris bezocht. ■

# Kennismaken?

**akd**  
benelux law firm

Wil jij een kijkje nemen in de advocatuur, fiscale praktijk of het notariaat én zit jij in de afrondende fase van je rechten opleiding? Kom 2 maanden fulltime stage lopen op één van onze secties, of kom langs voor een kop koffie op een van onze vestigingen!

*Neem contact op via [recruitment@akd.nl](mailto:recruitment@akd.nl) of ga naar [careers.akd.eu](https://careers.akd.eu)*



**"I didn't actually want to become a lawyer until I did a traineeship at AKD"**

**Sébastien Dauber**  
Lawyer | associate